

Lovforslag nr. L 107. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige energiafgiftslove (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 8 i lov nr. 1107 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagtemperatur	Ved 15°C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	212 øre/l	210,7 øre/l
2) Anden gas- og dieselolie	183 øre/l	181,9 øre/l
3) Let dieselolie	202 øre/l	200,8 øre/l
4) Fuelolie	206 øre/kg	—
5) Fyringstjære	186 øre/kg	—
6) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	212 øre/l	210,7 øre/l
7) Anden petroleum	183 øre/l	181,9 øre/l
8) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)	472 øre/l	468,0 øre/l
9) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)	407 øre/l	403,6 øre/l
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	469 øre/l	465,1 øre/l
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	404 øre/l	400,6 øre/l
12) Autogas (LPG)	143 øre/l	—
13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	259 øre/kg	—
14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	235 øre/kg	—
15) Smøreolier, hydraulikolier og lign.	214 øre/l	—
16) Karburatorvæske	407 øre/l	403,6 øre/l

2. § 9, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften godtgøres af

1) varer, der anvendes til jernbane- og færge-

drift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer,

- 2) varer, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer, og
- 3) smøreolier, hydraulikolier og lign., hvor der første gang påfyldes hydrauliske grave- og læssemaskiner og andre hydrauliske motorredskaber mindst 100 l pr. enhed.«

3. I § 11, stk. 6, 3. pkt., og stk. 8, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

4. I § 11, stk. 8, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

5. I § 11, stk. 8, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbeholdning nr. 887 af 3. oktober 1996, som ændret bl.a. ved lov nr. 443 af 10. juni 1997 og § 3 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 16 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør 39 øre pr. normal m³ (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ).«

2. I § 10, stk. 6, 3. pkt., stk. 8, 5. pkt., og stk. 10 ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

3. I § 10, stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

4. I § 10, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

5. I § 10, stk. 10, indsættes to steder efter »stk. 6«: »og stk. 7«, og »164 øre« ændres til: »202 øre«.

§ 3

I lov nr. 443 af 10. juni 1997 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas (Afgiftsforhøjelser m.v.) foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 1, affattes således:

»1. I § 1, stk. 2, ændres »39 øre« til: »202 øre«.

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften svares i perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 2008 efter følgende satser, jf. dog stk. 5:

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	147 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	150 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001.....	155 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2008.....	161 øre pr. Nm ³ «.

3. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For bygas, der udleveres fra eller forbruges i særlige bygasnet, der var etableret og i brug 1. januar 1997 og registreret efter § 3 i lov om afgift af naturgas og bygas, og for naturgas, der bruges til fremstilling af varme på H.C. Ørstedværket eller Svanemølleværket, udgør afgiften:

Bygas

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	25 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	28 øre pr. Nm ³

Naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	53 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	56 øre pr. Nm ³ «.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbeholdning nr. 885 af 3. oktober 1996, som ændret bl.a. ved lov nr. 1211 af 27. december 1996 og § 4 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 13 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra d, ændres ».« til: »,«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes som litra e:

»e. fremstilles på solcelle-anlæg med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet el-installationen i boliger eller i

anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for afgiftsfriheden, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra el-producenten og leveret elektricitet til elproducenten til samme pris pr. kWh, og at der ikke er tilsluttet el-installation den anden form for elproduktionsanlæg.«.

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgift svares af:

- 1) Den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet.
- 2) Den, der til eget brug fremstiller elektricitet.
- 3) Forbrugere, der har indgået aftale med en udenlandsk leverandør om direkte køb af elektricitet.«.

4. I § 4, stk. 1, ændres »§ 3« til: »§ 3, nr. 1 eller 2«.

5. I § 6, stk. 1, nr. 1, ændres »39,5 øre« til: »45,5 øre«, og »40,1 øre« ændres til: »46,1 øre«.

6. I § 6, stk. 1, nr. 2, ændres »46 øre« til: »52 øre«, og »46,6 øre« ændres til: »52,6 øre«.

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Elforbrugere omfattet af § 3, nr. 3, skal betale afgift i forbindelse med modtagelsen af elektricitet i henhold til aftalen om direkte køb fra udlandet. Forbrugeren skal, inden elleverancerne påbegyndes, anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen er gældende for 2 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte forbrugere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af de i månedens løb modtagne afgiftspligtige leverancer. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 3. De afgiftspligtige leverancer i en måned omfatter de leverancer, for hvilke der af den udenlandske virksomhed er udstedt fakturaer, herunder a conto-opkrævninger, til forbrugeren i den pågældende måned. Heri fradrages dog dennes forbrug af elektricitet i det omfang, hvor det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11.

Stk. 4. Afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med

indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 5. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 6. Virksomheden skal føre et regnskab over de modtagne afgiftspligtige leverancer af elektricitet og forbruget i virksomheden af afgiftspligtig elektricitet, som kan danne grundlag for opgørelse af det i hver måned opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

Stk. 7. Bestemmelserne i lovens § 7, stk. 2, og §§ 12-14 a finder tilsvarende anvendelse.«.

8. I § 11, stk. 4, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, 1. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 12, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 11, stk. 6, 1. pkt., og stk. 8, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

10. I § 11, stk. 8, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

11. I § 11, stk. 8, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

12. I § 11, stk. 8, 3. pkt., ændres »stk. 12« til: »stk. 13«, i stk. 11 ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«, og i stk. 13 ændres »stk. 12« til: »stk. 14«.

13. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 14«.

14. I § 15, stk. 1, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »§ 9 a, stk. 1, 2. pkt, stk. 2 eller 6,«.

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og § 19 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »stk. 4«: »og 5«.

2. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) Varme produceret ved forbrænding af affald, der er omfattet af afgiftspligten i lov om afgift af affald og råstoffer.«

1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer

2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer

4. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-5, betales afgift af varernes vægt. Afgiften udgør:

1) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1	1.425 kr. pr. t
2) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2	1.675 kr. pr. t
3) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3	1.030 kr. pr. t
4) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4	1.990 kr. pr. t
5) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra a	1.460 kr. pr. t
6) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra b	1.920 kr. pr. t

5. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme, som nævnt under § 1, stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør:

1) For træaffald.....	170 kr. pr. t
2) For andet affald.....	110 kr. pr. t
- Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

6. I § 2, stk. 1, indsættes efter »afgiftspligtige varer,«: »herunder varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6,«.

7. I § 2, stk. 2, indsættes efter »afgiftspligtige varer,«: »omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5,«.

8. I § 5 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For virksomheder og anlæg, der udelukkende producerer varme ved hjælp af forbrænding af affald, opgøres den afgiftspligtige mængde varme, som den mængde varme, der leveres af værk. For virksomheder og anlæg, der producerer varme ved hjælp af en kombination af forbrænding af affald og andre brændsler, opgøres den afgiftspligtige mængde varme først, som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i de andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler. Virksomheder og an-

3. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør for:

51 kr. pr. gigajoule (GJ)

12 kr. 90 øre pr. gigajoule (GJ).«.

læg, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige mængde varme først, som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i eventuelle andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler og ganget med forholdet mellem på den ene side mængden af varme og på den anden side summen af mængden af varme og energiindholdet i elektriciteten. Varmekoefficienten udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Energiindhold i andre brændsler end affald opgøres efter § 7, stk. 1.«.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

9. I § 6, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 3,«: »dog med undtagelse af varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6.«.

10. I § 6, stk. 2, indsættes efter »§ 5, stk. 2,«: »eller 3.«.

11. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »varer,«: »omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5.«.

12. I § 8, stk. 5, 3. pkt., og stk. 7, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

13. I § 8, stk. 7, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

14. I § 8, stk. 7, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

15. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 5, stk. 3 og 4« til: »§ 5, stk. 4 og 5«.

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1220 af 27. december 1996 og senest ved § 20 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september.«

2. I § 11 indsættes som 2. pkt.:

»For varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der indføres af elforbrugere omfattet af § 3, nr. 3, i lov om afgift af elektricitet, svares afgiften efter bestemmelserne i § 9 a i lov om afgift af elektricitet.«.

Anden gas- og dieselolie:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
170 øre/l	169,0 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
173 øre/l	171,9 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
178 øre/l	177,0 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Fuelolie:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
191 øre/kg	—	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
195 øre/kg	—	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
200 øre/kg	—	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Fyringstjære:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
173 øre/kg	—	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
176 øre/kg	—	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
181 øre/kg	—	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Anden petroleum:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
170 øre/l	169,0 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
173 øre/l	172,0 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
178 øre/l	177,0 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)

3. I § 13, stk. 3, nr. 3, ændres »§§ 14 og 14 a« til: »§§ 9 a, 14 og 14 a«.

§ 7

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 34 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 6, indsættes efter »§§ 9,«: »9 a,«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1998, jf. dog stk. 2-18.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunkterne for § 3 og § 4, nr. 1 og 2. Bestemmelserne i § 4, nr. 1 og 2, har kun gyldighed i 4 år fra ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 3. Afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 2, 4, 5, 7-11 og 14-16, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, svares i perioden den 1. juli 1998 til 31. december 2001 efter følgende satser:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
402 øre/l	398,7 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998
442 øre/l	438,3 øre/l	i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999
452 øre/l	448,2 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
462 øre/l	458,2 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
337 øre/l	334,2 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998
377 øre/l	373,9 øre/l	i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999
387 øre/l	383,8 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
397 øre/l	393,7 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
399 øre/l	395,7 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998
439 øre/l	435,3 øre/l	i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999
449 øre/l	445,3 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
459 øre/l	455,2 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur:

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
334 øre/l	331,2 øre/l	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998
374 øre/l	370,9 øre/l	i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999
384 øre/l	380,8 øre/l	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
394 øre/l	390,7 øre/l	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas):

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
218 øre/kg	–	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
222 øre/kg	–	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
228 øre/kg	–	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Smøreolier, hydraulikolier og lign.

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
201 øre/l	–	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999
204 øre/l	–	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
209 øre/l	–	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Karburatorvæske

Ved dagtemperatur	Ved 15° C	
337 øre/l	–	i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998
377 øre/l	–	i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999
387 øre/l	–	i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000
397 øre/l	–	i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 4. Afgiften efter § 1, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, svares i perioden den 1. juli 1998 til 31. december 2001 efter følgende satser:

25 øre pr. Nm³ i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1999

28 øre pr. Nm³ i perioden 1. januar 2000 - 31.

december 2000

33 øre pr. Nm³ i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 5. Afgiften efter § 6, stk. 1, nr. 1, i lov om afgift af elektricitet, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 5, svares i perioden den 1. juli 1998 til 31. december 2001 efter følgende satser:

39,5 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 40,1 øre pr. kWh i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

41 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 41,6 øre pr. kWh i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

42,5 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 43,1 øre pr. kWh i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

44 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 44,6 øre pr. kWh i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 6. Lovens § 4, nr. 6, finder anvendelse på leverancer af elektricitet, der sker fra og med den 1. januar 1999.

Stk. 7. § 1, stk. 1, § 1, stk. 2, nr. 2, § 1, stk. 5, § 2, stk. 1 og 2, § 5, stk. 3, § 6, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, 1. pkt., og § 20, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1-3, nr. 5-11 og 15, finder anvendelse på produktion og leverancer af varme, der sker fra og med den 1. januar 1999, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Virksomheder, der ved affaldsforbrænding producerer varme, som bliver afgiftspligtig efter § 1, stk. 1, nr. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 2, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. december 1998.

Stk. 9. Afgiften efter § 1, stk. 2, nr. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 3, svares i perioden den 1. juli 1998 til 31. december 2001 efter følgende satser:

41 kr. 30 øre/GJ i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

45 kr./GJ i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

47 kr./GJ i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

49 kr./GJ i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 10. Afgiften efter § 1, stk. 2, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 3, svares i perioden den 1. januar 1999 til 31. december 2001 efter følgende satser:

4,90 kr./GJ i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

7,60 kr./GJ i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

10,20 kr./GJ i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 11. Afgiften efter § 1, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 4, svares i perioden den 1. juli 1998 til 31. december 2001 efter følgende satser:

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

1.150 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

1.250 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

1.300 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

1.350 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

1.350 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

1.475 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

1.550 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

1.625 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

840 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

910 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

950 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

990 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

1.615 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

1.760 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

1.840 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

1.920 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra a, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

1.185 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

1.290 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

1.350 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

1.410 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra b, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

1.555 kr./t i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

1.690 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

1.770 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

1.840 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 12. Afgiften efter § 1, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, svares i perioden den 1. januar 1999 til 31. december 2001 efter følgende satser:

Affald omfattet af § 1, stk. 5, nr. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

65 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

100 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

135 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Affald omfattet af § 1, stk. 5, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

45 kr./t i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

70 kr./t i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2000

90 kr./t i perioden 1. januar 2001 - 31. december 2001

Stk. 13. Nedsættelsen af den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene ved efterfølgende nyttiggørelse af varmt vand eller varme, jf. § 11, stk. 8, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8, stk. 7, 1. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 11, stk. 8, 1. pkt., i lov om afgift af elektricitet

og § 10, stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, i lov om afgift af naturgas og bygas, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, § 5, nr. 13, § 4, nr. 10, og § 2, nr. 3, udgør følgende beløb i perioden 1. juli 1998 - 31. december 2001:

42,50 kr./GJ i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

47,50 kr./GJ i perioden 1. januar 1999 - 31. december 1999

50,00 kr./GJ i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2001

Stk. 14. Nedsættelsen af den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene vedrørende opvarmning af rum under 100 m² mv., jf. § 11, stk. 6, 3. pkt., og stk. 8, 5. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8, stk. 5, 3. pkt., og stk. 7, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 11, stk. 6, 1. pkt., og stk. 8, 5. pkt., i lov om afgift af elektricitet og § 10, stk. 6, 3. pkt., stk. 8, 5. pkt., og stk. 10 i lov om afgift af naturgas og bygas, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, § 5, nr. 12, § 4, nr. 9, og § 2, nr. 2, udgør følgende beløb pr. m² i perioden 1. juli 1998 - 31. december 2001:

8 kr. i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

9 kr. i perioden 1. januar 1999 - 31. december 2001

Stk. 15. Nedsættelsen af den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene ved efterfølgende nyttiggørelse af varmt vand eller varme, der afsættes, jf. § 11, stk. 8, 2. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8, stk. 7, 2. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 11, stk. 8, 2. pkt., i lov om afgift af elektricitet og § 10, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, i lov om afgift af naturgas og bygas, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, § 5, nr. 14, § 4, nr. 11, og § 2, nr. 4, udgør højst følgende andele i perioden 1. juli 1998 - 31. december 2001:

42,5 pct. i perioden 1. juli 1998 - 31. december 1998

45,0 pct. i perioden 1. januar 1999 - 31. december 2001

Stk. 16. Afgiftsforhøjelserne pr. 1. juli 1998 for gas- og dieselolie m.v. og naturgas finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra den 1. juli 1998 udleveres til forbrug fra registrerede oplagshavere, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet. Afgiftsforhøjelserne pr. 1. januar 1999 for benzin og stenkul m.v. finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra den 1.

januar 1999 udleveres til forbrug fra registrerede oplagshavere, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet. Afgiftsforhøjelsen pr. 1. januar 1999 for elektricitet, jf. denne lovs § 4, nr. 5, finder anvendelse på leverancer af elektricitet, der sker fra den 1. januar 1999.

Stk. 17. For løbende leverancer af varer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden henholdsvis den 1. juli 1998 og 1. januar 1999 og afsluttes efter de nævnte tidspunkter, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leve-

rancen, som tidsrummet fra henholdsvis 1. juli 1998 og 1. januar 1999 til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelt af leverancerne, hvorefter fordelingen skal foretages.

Stk. 18. Stk. 7, 16 og 17 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsforhøjelser pr. 1. januar 2000, 1. januar 2001 og 1. januar 2002, jf. stk. 3-5 og 9-15.

Skatteministeriet, den

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget kan deles op i følgende elementer:

a. Afgiften på benzin foreslås sat op med i alt 87,5 øre/l inklusive moms, heraf 50 øre/l 1. januar 1999 og 3 gange 12,5 øre/l henholdsvis 1. januar år 2000, 2001 og 2002. Forhøjelsen sker under forudsætning af, at grænsehandlen ikke stiger.

b. Afgiften på brændsler mv. til opvarmningsformål forhøjes gradvist fra ca. 41,3 kr./GJ til i alt 51 kr./GJ. Afgiftsforhøjelserne indføres i lidt forskellig takt for olie samt gas og de øvrige brændsler.

Fra 1. juli 1998 forhøjes satsen for gasolie med 21 øre/l og for naturgas med 24 øre/l ekskl. moms. Fra 1. januar år 2000, 2001 og 2002 forhøjes satserne for gasolie yderligere med henholdsvis 3 øre/l, 5 øre/l og 5 øre/l. Inkl. moms stiger afgiften med 26,25 øre/l, 3,75 øre/l, 6,25 øre/l og 6,25 øre/l for gasolie. De øvrige satser for gas og olie stiger i samme omfang.

Forhøjelserne for kul og andre brændsler herunder varme fra affaldsforbrænding forhøjes hver den 1. januar år 1999-2002 med henholdsvis 3,7 kr./GJ 1. januar år 2000 og med 2 kr./GJ i de øvrige år. Inkl. moms stiger afgiften med 4,63 kr./GJ i 1999 og 2,5 kr./GJ i hvert af de følgende 3 år.

c. Afgiften for elektricitet forhøjes med 6 øre/kWh eksklusive moms og 7,5 øre inklusive moms fra 1. januar 1999. Afgiften for elvarme stiger med 1,5 øre/kWh ekskl. moms hver den 1. januar 1999-2002. Inkl. moms er stigningen 1,88 øre/kWh i hvert af de 4 år.

d. Der indføres godtgørelse for olieafgift for brændstof anvendt til afprøvning af skibsmotorer.

e. Som et led i tilpasningen til de liberaliserede forhold på elmarkedet indføres afgiftspligt for de forbrugere, der indgår aftaler om direkte køb fra udenlandske virksomheder.

f. Med henblik på i en begrænset forsøgsperiode at støtte anvendelsen af mindre solcelle-anlæg indføres mulighed for i en 4-årig periode at opgøre betalingen af elafgift netto, som forskellen mellem elektricitet modtaget fra nettet og elektricitet leveret fra solceller til nettet.

Formål med forslaget.

Grønne afgifter på energi og motorbrændstof mv. har stor betydning for realiseringen af regeringens miljøpolitik. Skift i skattestrukturen væk fra skat på arbejdsindkomst og opsparing henimod skat på miljøbelastende forbrug er et vigtigt element i regeringens politik.

Forslaget skal dels ses som en fortsættelse af bestræbelserne på at øge de grønne afgifters betydning, dels aktuelt ses som led i at stramme finanspolitikken.

Øget anvendelse af grønne afgifter må dog også ske under hensyntagen til fordelingsmæssige virkninger, grænsehandel og erhvervenes konkurrenceevne.

Forslaget om forøgelse af afgiften på benzin sker således under forventning om tilsvarende forhøjelser af afgiftsniveauet i udlandet. På samme måde er forslagene om at forhøje afgifterne på energi til varme mv. begrænset af fordelingsmæssige hensyn og tilstræber at udligne virkningerne af realudhuling af afgiftssatserne ved tidligere og forventede fremtidige stigninger i det almindelige løn- og prisniveau. Netop nu, hvor der har været faldende råoliepriser, vil afgiftssatserne kunne forhøjes uden uacceptable fordelingsvirkninger.

Forslagets hovedvirkning er således at give større incitament til mere miljørigtig adfærd og på længere sigt bidrage til omlægning af skattestrukturen væk fra skat på arbejdsindkomst fortrinsvis for lavtlønnede og over mod grønne afgifter. På kortere sigt skal forslaget nedbringe en uønsket stor vækst i privatforbruget, der ville kunne sætte opsvinget over styr. Disse virkninger kan opnås uden at sætte hensynet til grænsehandel, og en rimelig fordeling af skattebyrden mellem husholdningerne over styr. Ændringerne vedrører først og fremmest husholdningerne. I forbindelse med ændringen af de grønne afgifter på erhvervene, som blev gennemført i 1995, blev det bebudet, at der ville blive gennemført en revision af de grønne afgifter på erhvervene i 1998. Denne revision vil eventuelt senere kunne medføre forslag om ændringer i de grønne afgifter for erhverv.

Herudover har forslaget til hensigt at rette op på visse tekniske regler, der har givet anledning til uhenigtsmæssigheder.

Udviklingen i energipriserne

Benzin

Afgiften på benzin blev forhøjet sammen med de andre energiafgifter i forbindelse med de internationale råolieprisfald i midten af 1980'erne således, at den absolutte benzinpris kunne fastholdes. Den danske afgiftsforhøjelse blev dog ikke umiddelbart fulgt op af tilsvarende stigninger i udlandet, og resultatet var en kraftig vækst i grænsehandlen med benzin, der også trak større grænsehandel med andre varer med sig. Den afgiftsbetingede prisforskel på benzin mellem Danmark og Tyskland nåede i denne periode op over 2 kr./l, og samtidig var en række punktafgifter endnu ikke tilpasset det indre marked i samme omfang som nu. Benzinafgiften blev derfor igen nedsat i 1990 stort set til niveauet før forhøjelsen i midten af 1980'erne. I 1991 og i 1994 forhøjede Tyskland sin benzinafgift. I lyset af den tyske afgiftsforhøjelse i 1991 og den forventede forhøjelse af den tyske afgift, blev det ved skattereformen i 1993 for 1994-98 besluttet gradvist at forhøje den danske afgift til det tyske niveau således, at prisen med moms og afgift ville blive den samme, hvad enten man brugte danske eller tyske afgiftsregler. Hermed ville eventuelle prisforskelle og grænsehandel alene være betinget af avanceforskelle mellem landene. Selv om afgiftsforhøjelserne for benzin har været kraftige gennem de seneste år, er den absolutte pris for benzin nu ikke meget højere end for 15 år siden, og på grund af de almindelige pris- og lønstigninger er benzin faldet med over 1/3 i reale priser i forhold til starten af 1980'erne. Selv efter gennemførelsen af forslaget vil benzin reelt være billigere end for 15 år siden.

På det seneste er råolieprisen faldet med ca. 20 pct. I 1997 var råolieprisen på ca. 19,3 \$/tønde og \$-kursen 6,6 kr./\$. For hele 1998 forventes en pris på 15 \$/tønde og en kurs på 6,9 kr./\$. Råolieprisen er aktuelt lavere. Et sådant fald i råolieprisen svarer til et fald i benzinprisen på ca. 18 øre/liter uden moms svarende til ca. 23 øre/l med moms. Forskydninger i prisforholdet mellem de forskellige produkter, der fremkommer ved raffinering af råolie, gør dog, at der ikke er en entydig sammenhæng mellem råoliepris og benzinpris.

Listeprisen for en liter blyfri benzin oktan 95 var i slutningen af maj 1998 6,46 kr. pr. liter inkl. afgift og moms. Listeprisen fra automatstationer var tilsvarende 6,22 kr. pr.liter. Med uændret prisniveau vil liste-

prisen for blyfri oktan 95 i følge forslaget stige til 6,96 kr. pr. liter pr. 1. januar 1999 og herefter til 7,09, 7,21 og 7,34 kr. pr. liter pr. den 1. januar i hhv. år 2000, 2001 og 2002, under forudsætning af, at grænsehandlen ikke stiger. Afgiftsstigningen svarer til en stigning på knap 8 pct. i 1999 i prisen for blyfri benzin 95 og knap 2 pct. i de efterfølgende 3 år, svarende til en samlet stigning på i alt ca. 13 pct.

Priserne på benzin er nu lavere end i de seneste år. Således var listeprisen for en liter blyfri oktan 95 6,46 kr. i maj 1998, 6,75 kr. ultimo maj 1997 og 6,70 kr. ultimo maj 1996. I samme periode steg de samlede forbrugerpriser med ca. 3,5 pct. Alene i de sidste 2 år er realpriserne faldet med ca. 25 øre pr. liter på trods af, at afgiften er blevet forhøjet med 12,5 øre pr. liter.

Da benzinafgiften nok er den af afgifterne på transportsektoren, der har den mest direkte og største effekt på miljøbelastning og trafik i forhold til provenuet, ønskes afgiften forhøjet. Hensynet til grænsehandelen sætter dog grænser for, hvor meget benzinafgiften kan sættes op. Ligesom i 1993 er der dog nu udsigt til, at den tyske afgift vil blive sat op efter det tyske valg i september 1998. En række af de tyske partier er indstillet på at forhøje den tyske afgift som led i en skatteomlægning og for at begrænse kø- og miljøproblemer i Tyskland.

Der er dog ikke fremlagt konkrete forslag herom.

Den foreslåede afgiftsforhøjelse, der når slutsatsen nås i 2002, vil give en provenuevinst på ca. 1,9 mia. kr. med moms efter fald i forbruget, men under forudsætning af uændret grænsehandel, vil således kunne blive af et andet omfang og med en anden indfasning end foreslået.

Såfremt de forventede tyske benzinafgiftsforhøjelser gennemføres hurtigere i forhold til det forudsatte, fremrykkes de foreslåede benzinafgiftsforhøjelser tilsvarende.

Såfremt de forventede tyske afgiftsforhøjelser forsinkes væsentligt i forhold til det forudsatte, suspenderes de foreslåede benzinafgiftsforhøjelser. Provenuevirkningen heraf neutraliseres ved en fremrykning af de foreslåede energiafgiftsforhøjelser.

De danske benzinafgifter følger som minimum de tyske. Dog skal der altid tages højde for at undgå stigende grænsehandel.

Energi til varme

I forbindelse med faldet i råoliepris og \$-kurs i midten af 1980'erne blev afgiften på olie til opvarmning sat kraftigt op således, at den absolutte pris på fyringsolie var uændret i forhold til før råolieprisfaldene.

Da kulpriserne og den kulbaserede elektricitet ikke faldt helt så meget i pris, blev afgiften på el og kul ikke sat helt så meget op som for olie for at undgå for store prisforhøjelser. Den herved fremkomne afgiftsstruktur var uheldig, idet der var mindst afgift på den mest miljøbelastende energikilde kul og el og størst afgift på olie og gas. Strengt taget var der ikke formelt afgift på gas, men gasselskaberne solgte gassen til priser, der svarede til olieprisen med afgift.

Siden midten af 1980'erne har afgiften på olie været konstant, men priserne i almindelighed er steget med ca. 35 pct. Den reale afgift på olie og gas er hermed reduceret med ca. 25 pct.

Betragtes forbrugerprisudviklingen for fyringsolie (flydende brændsler) under ét, kan det konstateres, at forbrugerprisen på disse brændstoffer reelt er faldet siden 1993 med i alt ca. 9 pct., mens de almindelige forbrugerpriser i samme periode er steget med ca. 10 pct. Her er altså tale om en udhuling af prisen på de flydende brændstoffer.

Prisen for 1.000 liter fyringsgasolie var i slutningen af maj 1998 4.160 kr. inkl. afgift og moms. Med uændret prisniveau vil fyringsgasolien stige til ca. 4.430 kr. for 1.000 liter 1. juli 1998 og herefter til ca. 4.460 kr., ca. 4.525 kr. og ca. 4.585 kr. for 1.000 liter den 1. januar i hhv. år 2000, 2001 og 2002. Afgiftsforhøjelsen svarer til en forhøjelse på godt 6,5 pct. i 1999, ca. 0,9 pct. i 2000 og ca. 1,5 pct. i de efterfølgende 2 år, svarende til en samlet forhøjelse på godt 10 pct.

Prisen på fyringsgasolie har været nogenlunde konstant de sidste to år. 1.000 liter fyringsgasolie kostede således 4.400 kr. i marts 1996, 4.520 kr. i marts 1997 og som nævnt 4.160 kr. for 1.000 liter i slutningen af maj 1998. I forhold til sidste år er prisen faldet med 360 kr. for 1.000 liter.

For kul og den kulbaserede elektricitet er der af flere omgange sket afgiftsforhøjelser herunder senest i forbindelse med indfasning af skattereformen 1994-98. Afgiftssatserne er sat op med ca. 75-100 pct. altså med 25-50 pct. mere end den almindelige prisudvikling i samme periode.

Fra 1. januar 1998 er afgiftstrykket på kul og el blevet bragt på linie med afgiftstrykket for olie og gas. Det er vigtigt at fastholde denne sammenhæng.

For husholdninger i en lejlighed med et årsforbrug på 2.000 kWh er prisen ca. 150 øre pr. kWh i gennemsnit. For en husholdning i et parcelhus med et forbrug på 4.000 kWh er prisen i gennemsnit ca. 135 øre pr. kWh, men prisen for el varierer. Med et forbrug på 15.000 kWh er prisen ca. 120 øre pr. kWh. Der er stor variation i disse gennemsnitspriser. Afgiftsforhøjel-

sen for el pr. 1. januar svarer til 7,5 øre pr. kWh med moms, svarende til en prisstigning på 5 til 6 pct. for en gennemsnitlig husholdning.

Prisen på gasbaseret fjernvarme er på ca. 150 kr. pr. GJ. Ved fuldt gennemslag af afgiftsforhøjelsen i år 2000 vil prisen stige med ca. 17 kr. pr. GJ eller med ca. 12 pct. Prisen for kulbaseret kraftvarme er henvend 125 kr. pr. GJ. Her forhøjes afgiften med ca. 5 kr. pr. GJ svarende til ca. 4 pct.

I de følgende 4 år forventes reguleringstallet at stige med i alt ca. 15 pct. Hvis den samlede CO₂- og energiafgift skal følge med udviklingen i reguleringstallet, burde olieafgiften forhøjes med ca. 26 øre/liter fyringsgasolie og ca. 30 øre/kg fuelolie. Elvarmeafgiften burde forhøjes med ca. 7,5 øre pr. kWh, mens kulafgiften burde sættes op med ca. 7,7 kr./GJ. Hvis der alene skulle ske regulering af energiafgifterne, er de tilsvarende tal ca. 22 øre/l fyringsgasolie, ca. 25 øre/kg fuelolie, ca. 6,2 kr./GJ kul og ca. 6 øre/kWh elektricitet.

Energiafgiften på olie foreslås dog sat op med i alt 34 øre/liter fyringsolie og med 40 øre/kg fuelolie. Altså med mere end den forventede udvikling i reguleringstallet. Det sker under indtryk af, at afgiften egentlig burde være steget med godt 60 øre/l, hvis satsen skulle have fulgt den almindelige prisudvikling siden sidste ændring i midten af 1980'erne. Aktuelt kan der også henvises til, at råolieprisfaldet fra 1997 til 1998 svarer til et fald i prisen på fyringsgasolie på 18 øre/l uden moms og et fald i fuelolieprisen på ca. 12 øre/kg uden moms.

Da gasprisen følger olieprisen - prisen for fyringsgasolie vedrørende salg til villakunder og fuelprisen ved salg til varmeværker - ville en forhøjelse af olieafgiften med ca. 16 øre/l og tilsvarende forhøjelser for fuelolie og gas svare til det aktuelle råolieprisfald.

Der er ikke udsigt til, at råolieprisen umiddelbart skulle stige igen. Råolieprisfaldet er dog heller ikke afgørende for regeringens forslag på længere sigt, men har sammen med finanspolitiske hensyn betydet, at afgiftsforhøjelserne på olie og gas er blevet fremrykket således, at ca. 60 pct. af forhøjelserne foreslås gennemført fra 1. juli 1998, mens de resterende forhøjelser gennemføres i år 2000, 2001 og 2002.

I dette lys - den forventede stigning i reguleringstallet, det stedfundne råolieprisfald og ikke mindst den betydelige reale udhuling af afgiftssatserne siden sidste regulering - vil opvarmningsomkostningerne ikke blive urimelige efter forslaget, da realbelastningen set over tiden vil være mindre, end den har været tidligere.

F. t. l. vedr. forskellige energiafgiftslove

Stigningen i afgiftssatsen for olie og gas svarer til 9,7 kr./GJ til i alt 51 kr./GJ i energiafgift. Da det fortsat bør tilstræbes at have samme afgiftsbelastning på de forskellige brændsler efter brændslernes energiindhold og især undgå, at de mere miljøbelastende brændsler har lavere afgift, foreslås afgiften på kul sat tilsvarende op uanset, at den forventede stigning i reguleringstallet over de næste 4 år tilsiger en mindre stigning. Da kul fortrinsvis anvendes som brændsel i centrale kraftvarmeværker og en forholdsvis lille del af kullene henregnes og indregnes i varmepriserne, vil stigningen i varmeomkostningerne for husholdningerne tilknyttet kulbaserede kraftvarmeværker dog være mindre end stigningen i opvarmningsomkostningerne for husholdninger, hvor opvarmningen er baseret på olie og gas.

Det er ikke helt så afgørende, at elafgiften følger olie-, gas- og kulafgiften på kortere sigt. Mens varmeværker og kraftvarmeværker ofte har mulighed for at bruge flere brændsler, er det alene hos de endelige varmebrugere, at man kan erstatte opvarmning ved brændsel med elopvarmning. Et sådant skifte i opvarmningsform er ofte forbundet med store omkostninger.

Elvarmesatsen skal også ses i sammenhæng med brændselsforbruget ved at fremstille elektricitet. Elvirkningsgraden er under fortsat vækst i takt med udskiftning af ældre anlæg med nye anlæg.

Opvarmning ved el ønskes af miljømæssige grunde begrænset. Der er allerede et væsentligt afgiftsincitament til at skifte fra elvarme, og der gives yderligere tilskud hertil. De, der fortsat har elvarme, må derfor antages at have særlig store omkostninger ved at skifte opvarmningsform. En for kraftig stigning i afgiften vil fordelingsmæssigt være betænkelig i alle tilfælde ved uændrede priser uden afgift, og elvarmesatsen er derfor alene her foreslået forhøjet med 4 gange 1,5 øre/kWh ekskl. moms svarende til den forventede stigning i reguleringstallet over de næste 4 år. Den almindelige elafgift er foreslået sat tilsvarende op, med 6 øre/kWh ekskl. moms fra 1. januar 1999.

Forslagets enkelte dele er følgende:

Benzin

Det foreslås, at benzinafgiften forhøjes med 40 øre/l ekskl. moms den 1. januar 1999 og med yderligere 10 øre/l ekskl. moms den 1. januar hvert af årene 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgiftsforhøjelse foreslås således at blive 70 øre/l ekskl. moms i 2002 eller i alt 87,50 øre/l inkl. moms. Benzinafgiften ud-

335 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

gør pr. 1. januar 1998 3,34 kr./l ekskl. moms (4,18 kr./l inkl. moms) for blyfri benzin tanket fra stationer med dampretur og 3,37 kr./l (4,21 kr./l inkl. moms) fra stationer uden dampretur. I gennemsnit er afgiften af blyfri benzin 3,35 kr./l (4,19 kr./l inkl. moms). Herudover opkræves 5 øre/l (6 øre/l inkl. moms) til Oliebranchens miljøpulje.

Med den foreslåede forhøjelse vil benzinafgiften i gennemsnit udgøre 3,75 kr./l (4,69 kr./l inkl. moms) i 1999, 3,85 kr./l (4,81 kr./l inkl. moms) i 2000, 3,95 kr./l (4,94 kr./l inkl. moms) i 2001 og 4,05 kr./l (5,06 kr./l inkl. moms) når slutniveaet nås i 2002.

Benzinafgiften blev senest reguleret 1. januar 1998 som et led i den endelige indfasning af skattereformen fra 1993.

Listeprisen er i slutningen af maj 1998 på 6,46 kr./l for blyfri 95 oktan. For benzin solgt fra automatstationer er prisen i øjeblikket 6,22 kr./l. I forhold til de gældende benzinpriser er der tale om en samlet forhøjelse med 7-8 pct. den 1. januar 1999 stigende til i alt ca. 13,5 pct. i 2002 i forhold til listeprisen.

Afgiften af karburatorvæske foreslås forhøjet svarende til afgiftsforhøjelserne på benzin. Afgiften forhøjes således med i alt 70 øre/l ekskl. moms i perioden 1999-2002. Afgiften udgør 3,37 kr./l pr. 1. januar 1998. Fra 1. januar 1999 er afgiften 3,77 kr./l og afgiften stiger med 10 øre/l pr. år indtil 2002, hvor slutniveaet på i alt 4,07 kr./l ekskl. moms nås.

Med forslaget vil forbruget af benzin blive reduceret som følge af de højere samlede priser på benzin. Det reducerede benzinforbrug medfører en mindre udledning af CO₂ fra biltrafikken samt mindre udledninger af CO, NO_x etc. til gavn for såvel det globale som regionale og lokale miljø.

De foreslåede afgiftsforhøjelser for benzin medfører en meget varierende merbelastning af de enkelte husstande. For en typisk personbil med en gennemsnitlig årlig kørsel på 15.000 km og en benzinøkonomi på 12,5 km/l er det årlige benzinforbrug 1.200 l. Den foreslåede afgiftsforhøjelse medfører således en afgiftsmæssig merbelastning på ca. 600 kr. i 1999 stigende til ca. 1.050 kr. i 2002, når den samlede forhøjelse på i alt 87,5 øre/l er nået. Fra 2002 vil merbelastningen udgøre ca. 70 kr. for hver 1.000 km, der køres.

Olie

Det foreslås, at afgifterne på mineralolie, der anvendes til andre formål end motorbrændstof (fyringsolie mv.) forhøjes 1. juli 1998 samt 1. januar i hvert af årene 2000-2002.

For gasolie foreslås afgiften forhøjet med 21 øre/l

ekskl. moms den 1. juli 1998 samt hhv. 3 øre/l og 2 gange 5 øre/l den 1. januar i hvert af årene 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgiftsforhøjelse foreslås således at blive 34 øre/l ekskl. moms i 2002 eller i alt 42,5 øre/l inkl. moms. Afgiften på gasolie udgør pr. 1. januar 1998 149 øre/l ekskl. moms. Hertil kommer CO₂-afgift på 27 øre/l samt svovlafgift afhængigt af det faktiske svovlindhold.

Den samlede afgift på gasolie forhøjes herefter fra 149 øre/l (186,25 øre/l inkl. moms) i 1998 til 170 øre/l (212,5 øre/l inkl. moms) fra 1. juli 1998, 173 øre/l (216,25 øre/l inkl. moms) i 2000, 178 øre/l (222,5 øre/l) i 2001 og 183 øre/l (228,75 øre/l inkl. moms) i 2002 når slutniveauet nås.

Prisen på 1.000 liter fyringsgasolie er i slutningen af maj 1998 4.160 kr. inkl. moms. Med de foreslåede afgiftsforhøjelser bliver prisen ca. 4.425 kr./l fra 1. juli 1998 stigende til ca. 4.585 kr./1000 l i 2002. Samlet set er der dermed tale om en forhøjelse af prisen på gasolie med ca. 10 pct. i forhold til de nuværende priser.

De foreslåede afgiftsforhøjelser gælder endvidere for de øvrige mineralolieprodukter anvendt til varme- og elproduktion mv.: petroleum, fuelolie, fyringstjære, flaskegas og smøreliefer. De foreslåede forhøjelser er vist i tabel 1 og 2 nedenfor. Afgiftsforhøjelserne svarer til forhøjelsen for gasolie og medfører, at energiindholdet i de forskellige mineralolieprodukter til varme beskattes ens.

Endelig indføres afgiftsgodtgørelse for brændstof, som anvendes til afprøvning af skibsmotorer. Der ydes kun afgiftsgodtgørelse efter mineralolieafgiftsloven og alene i forbindelse med fremstillingen af motorerne.

De højere samlede priser på olie vil reducere forbruget af olie i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Dermed vil udledningerne af CO₂ mv. blive reduceret til gavn for miljøet.

Den øgede afgiftsbelastning vedrørende varme- og elproduktion kan illustreres for et typisk parcelhus. Hvis der varmes op med eget oliefyr er det årlige forbrug af gasolie typisk knap 3.000 l. Dette svarer til en merbelastning på ca. 1.275 kr. i 2002, som følge af den foreslåede afgiftsforhøjelse på olie. For hver 1.000 l gasolie, der anvendes, medfører de foreslåede afgiftsforhøjelser således en merbelastning på 425 kr.

Naturgas mv.

Det foreslås, at afgiften af naturgas og bygas forhøjes med 24 øre/Nm³ ekskl. moms den 1. juli 1998 samt hhv. 3 øre/Nm³, 5 øre/Nm³ og 6 øre/Nm³ den 1.

januar i hvert af årene 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgiftsforhøjelse foreslås således at blive 38 øre/Nm³ ekskl. moms i 2002 eller i alt 47,5 øre/Nm³ inkl. moms. Afgiften på naturgas udgør pr. 1. januar 1998 1 øre/Nm³ ekskl. moms. Hertil kommer CO₂-afgift på 22 øre/Nm³ samt svovlafgift afhængigt af det faktiske svovlindhold (i praksis nul). Der er imidlertid allerede tidligere vedtaget en forhøjelse af naturgasafgiften, som endnu ikke er sat i kraft.

Selv om naturgasafgiften formelt alene er 1 øre/Nm³ sælges gassen fra de regionale selskaber til priser svarende til, at den havde været belagt med 164 øre/Nm³ i afgift. Det svarer til olieafgiften omregnet efter energiindholdet. Forskellen mellem den formelle afgiftssats og de 164 øre/Nm³ kaldes skyggeafgiften, der stort set alene afviger fra en rigtig afgift ved, at provenuet af skyggeafgiften ikke tilfalder statskassen men gassælgerne. I forsommeren 1997 vedtog Folketinget at forhøje afgiften på naturgas til 164 øre/Nm³ dog først fra år 2009. Indtil da blev det vedtaget, at satsen skulle udgøre 123 øre/Nm³. Der blev samtidig gennemført et bundfradrag for de regionale gasselskaber. Der er indsat en revisionsbestemmelse i gasafgiftsforhøjelsesloven.

Afgiftsændringerne er sendt til EU-Kommissionen med henblik på eventuel godkendelse efter statstøttere reglerne. Kommissionen har endnu ikke godkendt afgiftsændringerne, men der er udsigt til, at dette kan ske inden længe.

Uanset hvornår Kommissionens godkendelse foreligger giver det bedst mening i forhold til gaskunderne at tage udgangspunkt i, at den samlede afgift (statsafgift tillagt skyggeafgift) udgør 164 øre/Nm³.

Efter forslaget forhøjes gasafgiften med 24 øre/Nm³ uden moms og 30 øre/Nm³ med moms 1. juli 1998. Afgiften forhøjes yderligere med 3 øre/Nm³ uden moms og 3,75 øre/Nm³ med moms 1. januar år 2000, 5 øre/ 6,25 øre/Nm³ i år 2001 og endelig med 6 øre/7,5 øre/Nm³ i år 2002. Samlet stiger afgiften med 38 øre/Nm³ uden moms og med 47,5 øre/Nm³ med moms.

Forslaget om en forhøjelse af naturgasafgiften forringer ikke gasselskabernes konkurrenceevne eller nettopris. Skyggeafgiften på naturgas vil således være uændret efter dette lovforslag, da afgifterne på de alternative brændsler forhøjes svarende til den foreslåede forhøjelse for naturgas. Med dette lovforslag griber endvidere ikke ind i den allerede vedtagne lovgivning om bundfradrag i afgiftsbetalingen.

Prisen på en Nm³ naturgas er i dag ca. 4,5 kr. inkl. moms. Med de foreslåede afgiftsforhøjelser bliver pri-

sen ca. 4,8 kr./Nm³ fra 1. juli 1998 stigende til ca. 5 kr./Nm³ fra 2002. Samlet set er der dermed tale om en forhøjelse af prisen på naturgas med ca. 10 pct. i forhold til de nuværende priser.

For bygas samt naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket gælder i en overgangsperiode særlige satser. Afgifterne for disse værker mv. forhøjes dog med samme beløb som afgiften for naturgas i øvrigt forhøjes efter dette lovforslag.

De højere samlede priser på naturgas vil reducere naturgasforbruget i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Dermed vil miljøbelastningen som følge af naturgasforbruget blive reduceret.

Den øgede afgiftsbelastning vedrørende varmerforbruget ved fyring med naturgas kan illustreres for et typisk parcelhus. Hvis der varmes op med eget naturgasfyr, er det årlige forbrug af naturgas ca. 2.500 Nm³, hvilket giver en merbelastning på ca. 1.200 kr. Benyttes i stedet fjernvarme baseret på naturgas, belastes med ca. 1.250 kr.

Forbruget af naturgas vil dog variere meget mellem de enkelte husstande. Nogle husstande benytter fjernvarme, mens andre anvender eget fyr. Der er ligeledes stor forskel på de boliger de enkelte husstande har. Boligerne kan have forskellige størrelser, der kan være tale om huse eller lejligheder, boligerne kan have forskellig isolering og varmebehovet skifter fra husholdning til husholdning.

Kul

Afgiften af kul foreslås forhøjet med i alt 9,7 kr./GJ ekskl. moms svarende til 12,13 kr./GJ inkl. moms. Forhøjelserne er fordelt med hhv. 3,7 kr./GJ og tre gange 2,0 kr./GJ i årene 1999-2002. Kulafgiften blev sidst reguleret i forbindelse med skattereformen i 1993, hvor det blev vedtaget at forhøje satserne gradvist i perioden 1994-1998. Kulafgiften udgør pr. 1. januar 1998 41,3 kr./GJ. Hertil kommer CO₂-afgift og svovlafgift afhængigt af det faktiske svovlindhold.

Den samlede afgift på kul til varme forhøjes herefter fra 41,3 kr./GJ (51,63 kr./GJ inkl. moms) i 1998 til 45,0 kr./GJ (56,25 kr./GJ inkl. moms) i 1999, 47,0 kr./GJ (58,75 kr./GJ inkl. moms) i 2000, 49,0 kr./GJ (61,25 kr./GJ inkl. moms) i 2001 og 51 kr./GJ (63,75 kr./GJ inkl. moms) i 2002 når slutniveauet nås.

De foreslåede afgiftsforhøjelser gælder for alle brændsler omfattet af kulafgiften, dvs. stenkul, brunkul, jordoliekok etc. For virksomheder, der vælger at opgøre afgiften på grundlag af standardsatser pr. ton kul mv., forhøjes satserne svarende til det ovennævnte.

De højere samlede priser på kul vil reducere kulforbruget i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Dermed vil miljøbelastningen som følge af kulforbruget blive reduceret.

De foreslåede forhøjelser af afgifterne på energi til opvarmning mv. giver en fordel i forhold til alternative brændsler, der ikke pålægges øgede afgifter. For affald vil en større afgiftsmæssig tilskyndelse til forbrænding medføre, at balancen mellem den politiske målsætning for affaldshåndteringen og den afgiftsmæssige tilskyndelse bliver forrykket. Højere priser på alternative brændsler betyder derfor, at forbrænding af affald belønnes afgiftsmæssigt fremfor den politiske målsætning om mest mulig genanvendelse.

For at modvirke den øgede tilskyndelse til forbrænding fremfor genanvendelse foreslås det, at varme produceret ved affaldsforbrænding pålægges en afgift svarende til den foreslåede forhøjelse af energiafgifterne på kul og olie. Afgiften udgør 4,9 kr./GJ ekskl. moms fra 1. januar 1999 og forhøjes med yderligere hhv. 2,7 kr./GJ, 2,6 kr./GJ og 2,7 kr./GJ ekskl. moms den 1. januar 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgift bliver herefter 12,9 kr./GJ ekskl. moms i 2002 svarende til 16,13 kr./GJ inkl. moms.

Afgiften pålægges den mængde varme, der leveres fra forbrændingsanlægget. I afgiftssatsen er der imidlertid taget hensyn til en virkningsgrad ved affaldsforbrænding på 0,75. Derfor svarer satserne for affaldsvarme til en beskatning af energiindholdet i det affald, der anvendes til affaldsforbrændingen, med i alt 9,7 kr./GJ i 2002. Dermed beskattes den faktiske energimængde til varme tilført forbrændingsanlægget i form af affald på tilsvarende måde, som afgiften af f.eks. olie og kul til varmfremstilling er baseret på energiindholdet i disse brændsler. For virksomheder, hvor energiindholdet i affaldet ikke opgøres på basis af måling af mængden af varme mv. kan afgiftsbetalingen dog ske på grundlag af affaldets vægt.

For et typisk kulbaseret kraftvarmeværk vil afgiftstigningen på kul bidrage til en stigning i opvarmningsomkostningerne med ca. 375 kr. for et typisk parcelhus med et varmekøb på 75 GJ årligt. Da fjernvarmeleverancen kan bestå af en blanding af kul kraftvarme, affaldsvarme og spildvarme mv. og den andel af kullene, der belastes med afgift er forskellig fra værk til værk er der stor spredning i virkningen for husholdningerne.

Den kulbaserede kraftvarme vil vinde konkurrencevne i forhold til andre typer opvarmning med forslaget. I forhold til et parcelhus stiger tilskyndelsen til at

anvende kulbaseret kraftvarme med ca. 900 kr/år. Dog igen med stor variation.

Kulbaseret kraftvarme hører i gennemsnit til de billigste opvarmningsformer.

Elektricitet

El til opvarmning foreslås forhøjet med 4 gange 1,5 øre/kWh ekskl. møms den 1. januar i hvert af årene 1999, 2000, 2001 og 2002. Samlet foreslås afgiften på el til opvarmning dermed forhøjet med 6,0 øre/kWh ekskl. møms og 7,5 øre/kWh inkl. møms.

Den samlede afgift på el til opvarmning forhøjes herefter fra 39,5 øre/kWh ekskl. møms i 1998 til 45,5 øre/kWh ekskl. møms i 2002 svarende til 56,88 øre/kWh inkl. møms men ekskl. elsparebidraget på 0,75 øre/kWh inkl. møms, CO₂-afgift på 12,5 øre/kWh inkl. møms og svovlafgift på 1,125 øre/kWh inkl. møms.

For anden el foreslås afgiften alene forhøjet med 6,0 øre/kWh ekskl. møms på én gang pr. 1. januar 1999 svarende til 7,5 øre/kWh inkl. møms. Den samlede afgift på el til andet end opvarmning forhøjes herefter fra 46,0 øre/kWh ekskl. møms i 1998 til 52,0 øre/kWh ekskl. møms i 1999 svarende til 65,0 øre/kWh inkl. møms men ekskl. elsparebidrag, CO₂- og svovlafgift.

Den samlede pris for elektricitet til anden brug end opvarmning er i gennemsnit ca. 135 øre/kWh inkl. møms i 1998. Dette forslag medfører en forhøjelse af prisen til ca. 143 øre/kWh fra 1. januar 1999 svarende til en forhøjelse på 5-6 pct. For elektricitet til opvarmning er prisen i gennemsnit ca. 120 øre/kWh i 1998. Den foreslåede afgiftsforhøjelse vil medføre en prisstigning på i alt 6-7 pct. til ca. 128 øre/kWh i 2002.

Der foreslås desuden en tilpasning af elafgiftsloven til den liberalisering af elmarkedet, der er sket indtil nu.

Ved lov nr. 486 af 12. juni 1996 om ændring af lov om elforsyning (Adgang til elforsyningsnettet mv.), der trådte i kraft den 1. januar 1998, blev der i elforsyningsloven indsat bestemmelser, der åbner for en delvis konkurrence i handelen med elektricitet. Ændringen medfører bla., at elforbrugere med et årligt forbrug på over 100 GWh får adgang til at indgå aftaler om direkte køb af elektricitet, hvormed menes, at de kan få leveret el fra andre end det hidtidige distributionselskab.

Der kan blive tale om direkte køb fra såvel eldistributionsselskaber og elproduktionselskaber som udenlandske virksomheder.

Som følge af de ændringer, der sker og fremover vil ske på elmarkedet, vil det være nødvendigt at foretage

tilpasninger af elafgiftsloven. Med lovforslaget tages det første skridt i denne retning, idet det foreslås at lægge afgiftspligt på de forbrugere, der indgår aftaler om direkte køb fra udenlandske leverandører. Disse forbrugere skal efter forslaget indbetale afgift til Told-Skat efter regler, der svarer til reglerne for de såkaldte varemottagere i de øvrige afgiftslove.

Forbrugere har hidtil kun kunnet aftage elektricitet fra den elforsyningsvirksomhed, i hvis forsyningsområde de er beliggende, og det har i praksis været forbeholdt elselskaberne at importere el fra udlandet. Efter elafgiftsloven påhviler afgiften den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Afgiften pålægges således først ved levering til forbrugere. Som følge heraf har det ikke været nødvendigt at opkræve afgift i forbindelse med import af el.

Der er iværksat et arbejde med en reform af rammerne for den danske el- og varmesektor med henblik på, at der i løbet af 1998 skal fremsættes lovforslag herom. Det må forventes, at der vil ske en yderligere åbning af elmarkedet set i forhold til i dag, og der kan derfor senere blive behov for en yderligere tilpasning af elafgiftsloven.

Endelig foreslås der afgiftsfrihed for el fremstillet på visse solcelle-anlæg i en 4 årig periode med henblik på at fremme udbredelsen og anvendelsen af disse anlæg. Fritagelsen gælder for mindre solcelle-anlæg med en maksimal effekt på 6 kW, som er tilsluttet el-installationen i ikke erhvervmæssigt benyttet bebyggelse.

Den øgede afgiftsbelastning vedrørende varmebruget kan illustreres for et typisk parcelhus. Hvis der varmes op med elvarme er elforbruget ca. 13.900 kWh, hvilket giver en merbelastning på ca. 260 kr. fra 1. januar 1999 stigende til ca. 1.050 kr. i 2002. Elforbruget vil dog variere afhængigt af boligens type og standard. Lejligheder vil således typisk anvende mindre varme, ligesom ældre, dårligt isolerede boliger vil have et større varmebehov. I gennemsnit er elforbruget i parcelhuse med elvarme på i alt 12.500 kWh.

De øgede elafgifter vil også belaste husholdningernes forbrug af anden elektricitet. En typisk husstand i et parcelhus har således et årligt elforbrug på 4.100 kWh, hvilket giver en merbelastning på ca. 300 kr. fra 1999. Elforbruget i en typisk eller gennemsnitlig lejlighed er ca. 2.000 kWh svarende til en merbelastning på ca. 150 kr. i 1999. Elforbruget stiger typisk med antallet af personer i husstanden (forbrug til eksempelvis vask).

I tabel 1 er vist en samlet oversigt over de foreslåede afgiftsforhøjelser.

Tabel 1. Foreslåede satsforhøjelser i perioden 1998 til 2002, ekskl. moms.					
	1. juli 1998	1. januar 1999	1. januar 2000	1. januar 2001	1. januar 2002
Mineralolie til anden anvendelse end motorbrændstof:					
- Gas- og dieselolie, øre/l	21	-	3	5	5
- Fuelolie, øre/kg	25	-	4	5	6
- Fyringstjære, øre/kg	23	-	3	5	5
- Petroleum, øre/l	21	-	3	5	5
- Anden flaskegas (LPG) og gas (undtagen LPG), øre/kg	18	-	4	6	7
- Smøreliefer, hydraulikolier og lign, øre/l	23	-	3	5	5
Mineralolie, der anvendes som motorbrændstof mv.:					
- Benzin, øre/l	-	40	10	10	10
- Karburatorvæske, øre/l	-	40	10	10	10
Naturgas:					
- Naturgas og bygas, øre/Nm ³	24	-	3	5	6
Kul:					
- Ved opgørelse af faktisk brændværdi, kr./GJ	-	3,7	2,0	2,0	2,0
- Stenkul, kr./t	-	100	50	50	75
- Jordoliekoks, kr./t	-	125	75	75	50
- Brunkul, kr./t	-	70	40	40	40
- Tallolie, træstjære mv., kr./t	-	145	80	80	70
- Andre varer (vandindhold mindst 27 pct.), kr./t	-	105	60	60	50
- Andre varer (vandindhold mindre end 27 pct.), kr./t	-	135	80	70	80
- Affaldsvarme, kr./GJ	-	4,9	2,7	2,6	2,7
- Træaffald, kr./t	-	65	35	35	35
- Andet affald, kr./t	-	45	25	20	20
Elektricitet:					
- El til varme, øre/kWh	-	1,5	1,5	1,5	1,5
- El til andet end varme, øre/kWh	-	6,0	-	-	-

I tabel 2 er vist en samlet oversigt over udviklingen i satserne for energifgifterne mv. som følge af de foreslåede satsforhøjelser.

Tabel 2. Gældende og foreslåede afgiftssatser i perioden 1998 til 2002, ekskl. moms.						
	1.januar 1998	1.juli 1998	1.januar 1999	1.januar 2000	1.januar 2001	1.januar 2002
Mineralolie til anden anvendelse end motorbrændstof:						
- Gas- og dieselolie, øre/l	149	170	170	173	178	183
- Fuelolie, øre/kg	166	191	191	195	200	206
- Fyringstjære, øre/kg	150	173	173	176	181	186
- Petroleum, øre/l	149	170	170	173	178	183
- Anden flaskegas (LPG) og gas (undtagen LPG), øre/kg	200	218	218	222	228	235
- Smøreolier, hydraulikolier og lign, øre/l	178	201	201	204	209	214
Mineralolie, der anvendes som motorbrændstof mv.:						
- Blyholdig benzin, øre/l	402	-	442	452	462	472
- Blyfri benzin, øre/l	337	-	377	387	397	407
- Blyholdig benzin med dampretur, øre/l	399	-	439	449	459	469
- Blyfri benzin uden dampretur, øre/l	334	-	374	384	394	404
- Karburatorvæske, øre/l	337	-	377	387	397	407
Naturgas:						
- Naturgas og bygas, øre/Nm ³ (inkl. lov nr. 443)	1 (123)	25 (147)	25 (147)	28 (150)	33 (155)	39 (161)
Kul:						
- Ved opgørelse af faktisk brændværdi, kr./GJ	41,3	-	45,0	47,0	49,0	51,0
- Stenkul, kr./t	1.150	-	1.250	1.300	1.350	1.425
- Jordoliekok, kr./t	1.350	-	1.475	1.550	1.625	1.675
- Brunkul, kr./t	840	-	910	950	990	1.030
- Tallolie, træstjære mv., kr./t	1.615	-	1.760	1.840	1.920	1.990
- Andre varer (vandindhold mindst 27 pct.), kr./t	1.185	-	1.290	1.350	1.410	1.460
- Andre varer (vandindhold mindre end 27 pct.), kr./t	1.555	-	1.690	1.770	1.840	1.920
- Affaldsvarme, kr./GJ	-	-	4,9	7,6	10,2	12,9
- Træaffald, kr./t	-	-	65	100	135	170
- Andet affald, kr./t	-	-	45	70	90	110
Elektricitet (ekskl. elsparebidrag på 0,6 øre/kWh):						
- El til opvarmning, øre/kWh	39,5	-	41,0	42,5	44,0	45,5
- El til andet en opvarmning, øre/kWh	46,0	-	52,0	52,0	52,0	52,0

Provenumæssige konsekvenser

Benzin

Det nuværende salg af benzin med afgift er på 2.620 mill. liter. Under forudsætning af uændret forbrug og grænsehandel - altså uændret dansk salg - vil de foreslåede afgiftsforhøjelser for benzin medføre en provenugevinst på helårsbasis på i alt hhv. 1.050 mill. kr., 1.300 mill. kr., 1.575 mill. kr. og 1.875 mill. kr. uden moms i årene 1999, 2000, 2001 og 2002 og frem.

Med moms er helårsvirkningen 1.300 mill. kr. i 1999, 1.625 mill. kr. i år 2000, 1.950 mill. kr. i år 2001 og 2.300 mill. kr. i år 2002 og frem ved uændret forbrug.

Afgiftsforhøjelsen vil blive væltet over i højere priser. Under antagelse af, at forbruget falder med 0,2 pct. for hver gang prisen stiger med 1 pct. vil forslaget medføre, at forbruget falder med ca. 40 mill. l i 1999, ca. 50 mill. l i år 2000, ca. 60 mill. l i år 2001 og med

ca. 70 mill. l i år 2002 og frem i forhold til det salg, der ellers ville have været.

Det afgiftspligtige salg vil herudover yderligere blive reduceret på grund af ændret grænsehandelsmønster ved isolerede danske benzinafgiftsforhøjelser. Virkningen er større end ændringen i forbruget. Da afgiftsforhøjelsen er forudsat ikke at medføre stigninger

i grænsehandelen jf. forventede samtidige afgiftstigninger i udlandet, kan man undlade at beregne denne effekt. Dette er en helt afgørende forudsætning for provenuberegningerne.

I følgende tabel 3 er vist provenuvirkningen af benzinafgiftsændringen efter tilpasning i forbruget:

Tabel 3. Provenu af benzinafgift.				
	1999	2000	2001	2002
	— mill. kr. —			
Provenu ved uændret forbrug	1.050	1.310	1.570	1.835
Provenu af ændret forbrug	-150	-195	-235	-285
Provenu i alt, helår	900	1.115	1.335	1.550
Moms heraf	225	280	335	390
Provenu i alt, helår, med moms	1.125	1.395	1.670	1.940
Provenu af benzinafgift, finansår	825	1.100	1.315	1.530
Provenu af moms, finansår	170	290	330	385
Provenu i alt inkl. moms, finansår	995	1.390	1.645	1.915

Varme og elektricitet

Der gøres opmærksom på, at provenuvirkningerne for de enkelte afgiftsarter tager udgangspunkt i det aktuelle forbrug og sammensætningen heraf. Forbruget af olie til opvarmning fortrænges fortsat af større udbredelse af naturgas og fjernvarme baseret på f.eks. kul. I år 2002 vil de ekstra indtægter på olieafgiftskontoen sandsynligvis blive mindre end anført, mens indtægterne fra de andre energiarter vil tendere mod at være større end anført. Provenuvirkningerne fra kulafgiften baserer sig på den nuværende afgiftsbetaling fra fortrinsvis de centrale kraftvarmeværker. I takt med, at kul erstattes med gas på disse værker vil kulprovenuet falde, mens gasprovenuet vil stige.

Kulafgiftsprovenuet vil stige i det omfang afgiftsbetalingerne fra de centrale kraftvarmeværker vil konvergere mod reglerne for de decentrale værker.

Forbruget af energi til varme er klimaafhængig, og klimavariationer vil i enkelte år medføre en anden provenugevinst end anført. I takt med bedre isolering af boligmassen, udskiftning af fyranlæg med bedre virkningsgrad, reduktion af varmetab i fjernvarmeforsyningen etc. vil varmeforbruget tendere mod at falde, hvilket vil give en lavere provenugevinst end anført for varme.

Elforbruget har haft en tendens til stigning i takt

med, at husholdningerne har fået flere apparater mv. Væksten i elforbruget har dog været beskeden i de seneste år.

Afgiftsforhøjelserne vil i sig selv bidrage til, at forbruget af energi falder. Da forhøjelserne i vid udstrækning udligner stedfunde prisfald og realudhuling af satserne mv., er der dog snarere tale om, at man imødegår en stigning i forbruget. Da mange af de energibesparende foranstaltninger har en lang levetid, er prisvirkningen på forbruget ved realprisfald sandsynligvis mindre og i alle tilfælde mere forsinket end ved realprisstigninger. Der er på denne baggrund set bort fra provenuvirkningerne af ændringer i forbruget, der vil beløbe sig til i størrelsesordenen 200-300 mill. kr. på lidt længere sigt.

Provenuvirkningen for erhverv omfatter virkningen på energiafgiftsbelastningen for momsregistrerede erhverv, hvor der jf. grønne afgifter og erhverv fra 1995 er besluttet, at provenustigninger skal føres tilbage til erhverv. Virkningen er godt 100 mill. kr. i starten af indfasningsperioden stigende til ca. 200 mill. kr., når afgiftsstigningerne er fuldt indfaset.

Der er lagt op til, at de grønne afgifter og erhverv vil skulle revideres i 1998. I denne forbindelse vil det blive gjort op, om tilbageføringen til erhverv har været større eller mindre end den ekstra afgiftsbelastning. Den anførte provenugevinst vil indgå i disse opgørel-

ser. Alt efter hvornår revisionen vil få virkning, vil de anførte provenugevinster vedrørende erhverv kunne give en midlertidig styrkelse af finanserne.

Under forudsætning om uændret forbrug kan føl-

gende provenuvirkning af ændring af afgifterne på varme og el beregnes på helårsbasis, jf. tabel 4. For 1998 vil der alene blive optjent halvdelen af den anførte helårsvirkning.

	1998	1999	2000	2001	2002
	————— mill. kr. —————				
Provenu af olie	300	300	350	420	490
Provenu af gas	500	500	560	665	790
Provenu af kul	—	70	105	145	180
Provenu af elvarme	—	25	45	70	90
Provenu af affald	—	75	115	155	195
Provenu i alt af varme	800	970	1.175	1.455	1.745
Heraf erhverv	-100	-115	-135	-165	-200
Provenu af elektricitet	—	780	780	780	780
Provenu af afgifter i alt	700	1.635	1.820	2.070	2.325
Moms heraf	175	410	455	515	580
Provenu i alt inkl. moms	875	2.045	2.275	2.585	2.905

Finansårsvirkningerne fremgår af følgende tabel 5

	1998	1999	2000	2001	2002
	————— mill. kr. —————				
Provenu af olie	125	300	345	415	485
Provenu af gas	210	500	555	655	780
Provenu af kul	—	65	100	140	175
Provenu af elvarme	—	25	45	70	90
Provenu af affald	—	70	110	150	190
Provenu i alt af varme	335	960	1.155	1.430	1.720
Heraf erhverv, reserve	-40	-115	-135	-165	-195
Provenu af elektricitet	—	715	780	780	780
Provenu af afgifter i alt	295	1.560	1.800	2.045	2.305
Moms heraf	45	385	450	505	570
Provenu i alt inkl. moms	340	1.945	2.250	2.550	2.875

Endvidere kan det skønnes, at fritagelsen for olieafgift for olie anvendt til afprøvning af visse skibsmotorer vil give anledning til et årligt provenutab på i

størrelsesordenen 5 mill. kr., samt at lempelsen for el produceret på små solcelle-anlæg med den nuværende udbredelse vil give et ubetydeligt årligt provenutab på

under 2 mill. kr. Hvis solceller måtte blive videre udbredt, vil provenuvirkningen kunne være meget betydelig. Dette er dog ikke sandsynligt i de nærmeste 4 år, hvor forsøgsperioden gælder.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Med dette lovforslag foreslås en forhøjelse af energiafgifterne på benzin, varme og elektricitet. Disse afgiftsforhøjelser vil især medføre en øget belastning af husholdningerne, men også erhvervslivet vil blive belastet af forslaget.

Den foreslåede benzinafgiftsforhøjelse vil umiddelbart belaste erhvervene med ca. 180 mill. kr. i 1999 stigende til ca. 320 mill. kr. i 2002 inkl. moms. Hertil kommer en merbelastning af den offentlige sektors benzinforsbrug på ca. 20 mill. kr. i 2002 inkl. moms. Erhvervenes og den offentlige sektors øgede benzinafgifter vil i vidt omfang blive overvæltet på husholdningerne i form af højere priser mv.

De foreslåede forhøjelser af energiafgifterne på varme og elektricitet medfører ligeledes en øget afgiftsmæssig belastning af erhvervene. De ikke-momsregistrerede erhverv - eksempelvis den finansielle sektor - belastes fuldt ud af forhøjelserne af energiafgifterne på varme og elektricitet. Disse erhverv vil dog i vid udstrækning være i stand til at overvælte de øgede afgifter på deres kunder. Den umiddelbare belastning af de ikke-momsregistrerede erhverv skønnes at udgøre fra ca. 30 mill. kr. inkl. moms i 1999 til ca. 85 mill. kr. inkl. moms i 2002, hvoraf den finansielle sektor belastes med godt halvdelen.

De øvrige (momsregistrerede) erhverv belastes af energiafgifterne på varme og elektricitet i det omfang, de benytter energi til rumvarme eller får leveret varme fra varmeværker mv. Energiafgifter på energi til procesforbrug godtgøres fortsat fuldt ud, og for denne del af energiforbruget medfører forslaget derfor kun en mindre forringelse af erhvervenes likviditet, da et større afgiftsbeløb end hidtil skal godtgøres via momsafregningen. Den umiddelbare belastning af de momsregistrerede erhverv skønnes at udgøre fra ca. 115 mill. kr. i 1999 til ca. 200 mill. kr. i 2002. Disse provenuer vil indgå i den annoncerede revision af de grønne afgifter på erhvervene og bliver tilbageført. Den endelige struktur for tilbageførslen vil blive besluttet i forbindelse med revisionen af de grønne afgifter på erhvervene, der finder sted i 1998. Indtil dette arbejde er afsluttet vil der blive oprettet en reserve til provenuet af rumvarme.

Den offentlige sektor vil endvidere blive belastet med ca. 150 mill. kr. inkl. moms vedrørende varme og ca. 160 mill. kr. inkl. moms vedrørende elektricitet, når slutniveauet nås i 2002.

Forslaget om indførelse af en afgift på energiindholdet i affald anvendt til varmeproduktion medfører ikke nogen egentlig forhøjelse af belastningen af affaldsforbrændingsanlæggene. Den foreslåede afgift medfører således kun, at den fordel affaldsforbrændingsanlæggene og deres varmekunder ville få som følge af de forhøjede afgifter på alternative brændsler, udlignes. De generelt forhøjede varmepriser belaster dog erhvervene, hvoraf de momsregistrerede erhverv vil blive kompenseret, jf. ovenfor.

Administrative konsekvenser

Dette lovforslag pålægger ikke erhvervene øgede administrative byrder i væsentligt omfang, da der fortrinsvis er tale om satsforhøjelser. For værker, der forbrænder affald, er der dog tale om indførelse af en ny afgift baseret på den energimængde, der stammer fra affald anvendt til produktionen af affaldsvarme. I forbindelse med afgiften på affaldsvarme er der endvidere adgang til godtgørelse mv. efter de almindelige regler for rumvarme.

Miljømæssige konsekvenser

Med dette forslag forhøjes afgifterne på benzin, elektricitet og energi til opvarmning mv. De højere samlede priser på energi vil reducere forbruget af energi i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Energiafgifterne er udtrykt i faste krone- eller ørebeløb pr. mængdeenhed eller energienhed af de enkelte energiprodukter eksempelvis øre/l, kr./t eller kr./GJ etc. De almindelige stigninger i priser og lønninger reducerer derfor den reale værdi af afgifterne.

Energiafgifter

De foreslåede afgiftsforhøjelser svarer samlet til en forhøjelse af afgiftssatserne med ca. 23 pct. i 2002 for olie og gas, ca. 21 pct. kul og 13-15 pct. for elektricitet.

En liter fyringsolie koster godt 4 kr. I forhold til prisen på fyringsolie medfører afgiftsforhøjelserne således en samlet prisstigning på ca. 10 pct. En Nm³ naturgas koster ca. 4,5 kr. i dag og vil ligeledes stige med ca. 10 pct. til ca. 5 kr.

I forhold til priserne på elektricitet medfører afgiftsforhøjelserne samlede prisstigninger på hhv. 6-7 pct. for elvarme og 5-6 pct. for anden el.

De højere priser på olie, naturgas og elektricitet mv.

vil reducere energiforbruget og derved nedsætte udledningerne af CO₂, NO_x og svovl etc. til gavn for både det globale, det regionale og det lokale miljø.

Under forudsætning af, at forbruget af olie og naturgas falder med 0,2 pct. når priserne stiger med 1 pct., vil forbruget af olie og naturgas falde med ca. 2 pct.

Forudsættes det, at forbruget af elektricitet falder med ca. 0,1 pct., når prisen på elektricitet stiger med 1 pct. vil de foreslåede afgiftsforhøjelser medføre en reduktion i elforbruget med ca. 0,5 pct. Det faldende elektricitetsforbrug vil reducere forbruget af kul og naturgas mv. til elproduktion.

På kort sigt er virkningerne af de foreslåede afgiftsforhøjelser relativt beskedne. Dette skyldes bla., at boligerne i dag i vidt omfang er isolerede, at vinduerne er skiftet til termo og at der er indkøbt lavenergikøle/frysescap etc. Derfor er mulighederne for energibesparelser umiddelbart relativt begrænsede for en stor del af husholdningerne. På længere sigt vil effekten af afgiftsforhøjelserne imidlertid være større. Uden de foreslåede forhøjelser ville energiafgifterne blive udhulet realt. Dette ville på længere sigt reducere værdien af isolering, nye termovinduer og lavenergiapparater og kunne derfor medføre stigende energiforbrug.

Benzinafgiften

Afgiften på benzin foreslås forhøjet med i alt 0,70 kr./l ekskl. moms. Afgiftsforhøjelsen er fordelt med 40 øre/l den 1. januar 1999 og 10 øre/l den 1. januar 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgiftsforhøjelse svarer til en forhøjelse af benzinprisen med godt 13 pct. Det kan forudsættes, at forbruget af benzin falder med ca. 0,2 pct. ved en stigning i benzinprisen på 1 pct. Dermed kan det skønnes, at det samlede benzinforbrug vil falde med ca. 70 mill. l eller knap 3 pct. som følge af den foreslåede afgiftsforhøjelse.

Udledningen af CO₂ som følge af forbruget af én liter benzin er ca. 2,4 kg. En reduktion af benzinforbruget på ca. 70 mill. l giver således anledning til en reduktion af CO₂-udledningerne fra personbilerne med ca. 170.000 tons. Til sammenligning hermed er transportsektorens samlede CO₂-udledninger ca. 14 mill. tons, hvoraf personbilerne bidrager med ca. halvdele. Transportsektorens CO₂-udledninger udgør ca. 1/5 af Danmarks samlede CO₂-udledninger.

Et reduceret benzinforbrug vil endvidere reducere udledningerne af CO, HC og NO_x mv. til fordel for miljø og sundhed. Hertil kommer, at der vil være et

samlet mindre kørselsomfang med deraf følgende fordele samt et mindre bilsalg end ellers pga. de højere samlede omkostninger ved bilhold.

Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 4 mill. kr. til edb og information. Hertil kommer engangsudgifter på 4 årsværk til registrering og vejledning af virksomheder svarende til 1,4 mill. kr. samt et årligt merforbrug på 3 årsværk svarende til godt 1 mill. kr.

Forholdet til EU-retten

Forslaget om en forhøjelse af energiafgifterne på varme, elektricitet og benzin vurderes ikke at have EU-retlige aspekter. Der er fortrinsvis tale om satsforhøjelser, som ikke ændrer ved afgiftens struktur. Hertil kommer mindre tilpasninger samt indførelsen af en energiafgift på affald til varmeproduktion, der ligeledes vurderes at være forenelige med EU-retten.

Forslaget om støtte til anvendelsen af mindre solcelle-anlæg ved i en 4-årig periode at tillade opgørelse af betalingen af elafgift netto, som forskellen mellem elektricitet modtaget fra nettet og elektricitet leveret fra solceller til nettet, vurderes dog at skulle notificeres efter statsstøttere reglerne. Denne del af det samlede lovforslag sættes i kraft, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

Regeringen afventer EU-Kommissionens godkendelse af lov nr. 443 af 10. juni 1997 - lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas. Med lov nr. 443 vedtog Folketinget bl.a. en forhøjelse af afgiften af naturgas med 122 øre/Nm³ til i alt 123 øre/Nm³ i perioden fra lovens ikrafttræden til den 31. december 2008 og i alt 164 øre/Nm³ herefter. I en overgangsperiode blev det samtidig vedtaget at indføre et individuelt bundfradrag i afgiften for hver af de 5 regionale gasselskaber. I forbindelse med lov nr. 443 blev der endvidere vedtaget særlige overgangsregler for bygas samt naturgas anvendt af H.C. Ørstedsværket og Svaneøleværket. Det er notifikationen af denne lov, som for tiden behandles i EU-Kommissionen. Lov nr. 443 blev vedtaget af et flertal i Folketinget bestående af regeringen, CD, SF og Enhedslisten.

Indtil EU-Kommissionens godkendelse foreligger, er afgiften af naturgas således 1 øre/Nm³. Med dette lovforslag forhøjes afgiften af naturgas og bygas som beskrevet ovenfor uafhængigt af tidspunktet for ikrafttrædelsen af lov nr. 443.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Der foreslås en række afgiftsforhøjelser for energi til opvarmning og benzin i perioden fra 1. juli 1998 til 31. december 2002.

Afgiftssatserne for gas- og dieselolie samt petroleum til opvarmning mv. foreslås forhøjet fra 149 øre/l (excl. moms) til 170 øre/l den 1. juli 1998, dvs. med 21 øre/l, yderligere 3 øre/l den 1. januar 2000, 5 øre/l den 1. januar 2001 og 5 øre/l den 1. januar 2002. Den endelige afgiftssats i år 2002 bliver således 183 øre/l. Satserne indtil år 2002 fremgår af overgangsbestemmelserne i lovforslagets § 8, stk. 3.

Benzinafgiften foreslås forhøjet med i alt 70 øre/l (excl. moms). Forhøjelsen sker gradvist med 40 øre/l den 1. januar 1999 og 10 øre/l den 1. januar i hvert af årene 2000, 2001 og 2002. Afgiftssatsen den 1. januar 2002 bliver herefter 472 øre/l for blyholdig benzin, 407 øre/l for blyfri benzin, 469 øre/l for blyholdig benzin udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur og 404 øre/l for blyfri benzin udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur. Satserne indtil år 2002 fremgår af overgangsbestemmelserne i § 8, stk. 3.

Der foreslås tilsvarende stigninger for de øvrige mineralolieprodukter anvendt til varmeproduktion m.v., herunder petroleum og fuelolie.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Ved implementeringen af EU's mineraloliedirektiv i slutningen af 1992 vedtog Folketinget ikke at udnytte den mulighed direktivet gav for at fritage brændstof til testning af skibsmotorer. På tilsvarende vis blev de muligheder for fritagelse og lempelse, som direktivet gav mulighed for, heller ikke udnyttet på en række andre områder. Baggrunden for denne beslutning var ønsket om en overskuelig lovgivning med så få undtagelser som muligt.

Efter de gældende regler er brændstoffet derfor afgiftspligtigt, når det anvendes til afprøvning af skibsmotorer. Da der er tale om motorbrændstof, er afgiftssatsen særlig høj. Bliver brændstoffet omvendt anvendt til sejlads, giver de nuværende danske regler afgiftsfritagelse i overensstemmelse med reglerne i mineraloliedirektivet om obligatorisk fritagelse for brændstof, der anvendes ved sejlads.

De virksomheder, der fremstiller skibsmotorer, kan ikke sænke forbruget af olie til mindre end et vist niveau, da klassificeringsselskaberne har et ufravigeligt krav til den tid, der skal bruges til afprøvning.

De danske virksomheder bliver på denne baggrund pålagt en ekstra omkostning i forhold til deres konkurrenter i udlandet, som ikke er pålagt en lignende afgift.

Det foreslås derfor, at energiafgift efter mineralolieafgiftsloven godtgøres for brændstof, som anvendes til afprøvning af skibsmotorer i forbindelse med fremstilling af disse.

Til nr. 3

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-8, kan en virksomhed vælge at betale afgift af rumvarme efter en standardsats på 8 kr. pr. m² frem for at betale efter måler.

Det foreslås, at standardsatsen forhøjes til 9 kr. pr. m² den 1. januar 1999 (jf. § 8, stk. 14) og til 10 kr. den 1. januar 2002 svarende til de afgiftsforhøjelser for energi til opvarmning, der i øvrigt er foreslået.

Til nr. 4

Når en virksomheds procesvarme efterfølgende udnyttes i radiatorer eller lignende eller sælges som fjernvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling, virksomheden kan få efter energiafgiftslovene, med et beløb på 42,50 kr. pr. GJ varme. Beløbet svarer til den afgift, der skulle have været betalt, hvis varmen var blevet fremstillet direkte med henblik på rumopvarmning, og foreslås derfor forhøjet ligesom afgiftssatserne. Nedsættelsen af tilbagebetalingen foreslås herefter forhøjet med i alt 10 kr./GJ til 52,50 kr. i år 2002. Forhøjelsen indføres med 5 kr./GJ i 1999, og yderligere 2,50 kr./GJ den 1. januar i hvert af årene 2000 og 2002, jf. overgangsbestemmelsen i § 8, stk. 13.

Til nr. 5

I det omfang en virksomheds procesvarme efterfølgende udnyttes i radiatorer eller lignende eller sælges som fjernvarme, nedsættes den samlede tilbagebetaling, virksomheden kan få efter energiafgiftslovene. Afsættes varmen, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeløbet. Dette beløb foreslås her forhøjet til 47,5 pct. fra 1. januar 2002, da prisen på varme grundet de her foreslåede afgiftsforhøjelser stiger. Forhøjelsen sker gradvist til 45,0 pct. fra 1. januar 1999 til 31. december 2001.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at afgiften af naturgas og bygas forhøjes gradvist i perioden fra 1. juli 1998 til 31. december 2002. Afgiftssatserne forhøjes med 24 øre/Nm³ den 1. juli 1998, yderligere 3 øre/Nm³ den 1. januar 2000, 5 øre/Nm³ den 1. januar 2001 og 6 øre/Nm³ år 2002.

Satsen i år 2002 bliver herefter 39 øre/Nm³, dog under forudsætning af, at lov nr. 443 af 10. juni 1997 ikke er blevet sat i kraft, jf. bemærkningerne til § 3. Satserne for de forudgående år fremgår af overgangsbestemmelserne i § 8, stk. 4.

Til nr. 2, 3 og 4

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne under henholdsvis § 1, nr. 3, 4 og 5.

Til nr. 5

Bestemmelsen indeholder for det første en rettelse af en henvisning, idet der i naturgasafgiftslovens § 10, stk. 10, vedrørende m²-afgiften retteligt skal henvises til såvel bestemmelsen om rum over 100 m² som rum under 100 m². Ændringen af »164 øre« til »202 øre« er en konsekvens af, at afgiften af naturgas foreslås forhøjet til 202 øre/Nm³ fra 1. januar 2009, jf. bemærkningerne til § 3 og de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Ved lov nr. 443 af 10. juni 1997 om ændring af lov om naturgas og bygas blev energiafgiften på naturgas forhøjet fra 1 øre til 164 øre pr. Nm³, dog således at afgiften fra ikrafttrædelsen af loven til 31. december 2008 er fastsat til 123 øre pr. Nm³ (75 pct. af den endelige sats). Loven indeholder bl.a. en overgangsordning for de fem regionale naturgasselskaber, som indebærer, at disse selskaber får et individuelt fastsat bundfradrag i afgiften. Loven skal godkendes af EU-Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Notifikationen af loven er under behandling i EU-Kommissionen, og loven er derfor endnu ikke sat i kraft.

Bundfradraget blev ved lov nr. 443 beregnet til at have samme værdi, som nettoafgiftsbelastningen af de 2,6 mia. Nm³ naturgas pr. år, der er omfattet af 4. juni-aftalen mellem DANGAS og de regionale selskaber, og for hvilke DANGAS har forpligtet sig til i nærmere bestemt omfang at bære virkningerne af ændrede afgifter. Lovforslaget berører ikke disse bundfradrag og dermed er gasselskabernes konkurrenceevne uændret.

Det foreslås, at satsen på 164 øre/Nm³, der skal

gælde fra år 2009, forhøjes med 38 øre til 202 øre/Nm³. Endvidere foreslås det, at der sker en gradvis forhøjelse af satsen på 123 øre, således at den stiger til 147 øre ved ikrafttrædelsen, 150 øre 1. januar 2000, 155 øre 1. januar 2001 og 161 øre den 1. januar 2002.

Når loven eller eventuelt kun de bestemmelser, der vedrører forhøjelsen af afgiftssatsen, bliver sat i kraft, vil ovennævnte satser afløse de satser, der fremgår af lovforslagets § 2, nr. 1, (39 øre) og § 8, stk. 4, (25, 28 og 33 øre).

Til nr. 3

I lov nr. 443 af 10. juni 1997 er der fastsat en særlig indfasningsordning for bygas og naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2000. Det foreslås, at satserne i indfasningsordningen afpasses efter de øvrige forhøjelser af afgiftssatsen.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Med henblik på at fremme udbredelsen og anvendelsen af mindre solcelle-anlæg med en maksimal effekt på 6 kW, som er tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse, foreslås der afgiftsfrihed for el fremstillet på disse anlæg i en 4 årig periode. Ved anden ikke erhvervsmæssigt benyttet bebyggelse forstås i det foreliggende tilfælde børneinstitutioner, skoler o. lign. For så vidt angår institutioner, skoler o.lign. sidestilles 100 m² bebygget institutionsareal med 1 husstand.

Det er en forudsætning for afgiftsfriheden, at el-selskaberne afregner udgående og indgående elektricitet fra og til elinstallationen til samme pris pr. kWh. Det er endvidere en forudsætning for afgiftsfriheden, at der alene er tilsluttet et solcelle-anlæg til elinstallationen, dvs. hvis der er koblet anden elproduktion på elinstallationen, omfattes elinstallationen ikke af den foreslåede afgiftsfritagelse.

Forslaget vil indebære, at bebyggelser, der tilslutter solcelle-anlæg til elinstallationen, kan spare omkostningerne forbundet med en ekstra måler til måling af den udgående solcelle-el, idet afgiftsfriheden indebærer, at der ikke er behov for måling af den udgående strøm. Populært sagt vil det med forslaget således være muligt afgiftsfrit at anvende elnettet som »parkeringsplads« for den miljøvenlige el således, at den eksisterende elmåler får lov til at løbe hhv. forlæns og baglæns.

Herudover vil forslaget med de gældende afgifter medføre en besparelse for bebyggelser med solcelle-

anlæg, der omfattes af afgiftsfrigtagelsen på omkring 60 øre pr. kWh, der tilbagekøbes fra elforsyningsnettet. Samtidig vil en eventuel overproduktion af solcelle-el, dvs. produktionen overstiger forbruget i bebyggelsen, dog ikke opnå elproduktionstilskuddet, som ydes i henhold til Miljø- og Energiministeriets lov om tilskud til elproduktion.

Til nr. 3

Efter de gældende regler påhviler afgiftspligten virksomheder, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, dvs. elektricitetsværker og andre elektricitetsforsyningsvirksomheder, samt virksomheder m.v., der fremstiller elektricitet til eget brug. Da visse elforbrugere nu har fået mulighed for at købe el direkte fra udlandet, foreslås det at lægge afgiftspligt på de forbrugere, der indgår aftale med udenlandske leverandører om direkte køb af elektricitet.

Til nr. 4

Ændringen af lovens bestemmelse om registrering er en konsekvens af forslaget under nr. 1.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås, at afgiftssatserne for el til opvarmning og anden el forhøjes.

Dette indebærer, at afgiftssatsen for el til opvarmning forhøjes med 1,5 øre/kWh den 1. januar i hvert af årene 1999, 2000, 2001 og 2002. Afgiften af el til opvarmning er i dag 39,5 øre/kWh excl. elsparebidrag og moms, og den tilsvarende sats pr. 1. januar 2002 bliver derfor 45,5 øre/kWh.

For anden el foreslås satsen forhøjet med 6 øre/kWh på én gang pr. 1. januar 1999. Afgiften af anden el er i dag 46 øre/kWh excl. elsparebidrag og moms, og den forhøjes således til 52 øre/kWh.

Til nr. 7

Det foreslås, at afgiftspligtige elforbrugere, inden de begynder at modtage elektricitet fra den udenlandske virksomhed, skal anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen gælder for 2 år. Disse forbrugere skal angive størrelsen af de afgiftspligtige leverancer, de har modtaget i en måned, senest den 15. i den følgende måned. Ved afgiftspligtige leverancer forstås de leverancer, der af den udenlandske virksomhed er faktureret til forbrugeren i den pågældende måned. Leverancerne kan også omfatte lejlighedsvis leverancer fra danske underleverandører, selv om det er den udenlandske virksomhed, der fremsender faktura. I de afgiftspligtige leverancer kan

fradrages virksomhedens godtgørelsesberettigede forbrug af elektricitet. Afgiften skal indbetales senest samtidig med indgivelsen af angivelsen af den afgiftspligtige elektricitet.

Reglerne svarer i det væsentlige til ordningen i de øvrige punktafgiftslove for de såkaldte varemottagere, dvs. virksomheder, der importerer punktafgiftspligtige varer, men som ikke er registreret efter den pågældende afgiftslov. I lighed med de egentlige registrerede virksomheder kan de afgiftspligtige elforbrugere dog som nævnt fradrage deres eget godtgørelsesberettigede forbrug i den afgiftspligtige mængde.

Til nr. 8, 12 og 13

Der er tale om en rettelse af fejl i henvisninger.

Til nr. 9, 10 og 11

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne under § 1, nr. 3, 4 og 5.

Til nr. 14

Ved forslaget udvides straffebestemmelserne til også at omfatte overtrædelser af bestemmelserne i § 9 a vedrørende anmeldelse, angivelse og regnskab.

Til § 5

Til nr. 1 og 5

For registrerede virksomheder, der ikke foretager måling af den mængde varme, der produceres ved affaldsforbrænding, betales ifølge forslaget afgift efter affaldets vægt. Satsen foreslås forhøjet i samme takt som afgiften af kul og affaldsvarme forhøjes. Satsen er 170 kr./t for træaffald og 110 kr./t for andet affald.

Til nr. 2

Ved forslaget udvides det afgiftspligtige vareområde i kulafgiftsloven, idet varme produceret ved forbrænding af affald, der er afgiftspligtigt efter lov om afgift af affald og råstoffer, pålægges en afgift svarende til den foreslåede forhøjelse af energiafgifterne på kul og olie, når der korrigeres for en varmeeffektivitetsgrad af affald på 0,75.

Til nr. 3

Det foreslås, at kulafgiften forhøjes gradvist i perioden 1999-2002. Kulafgiften er i dag 41,30 kr./GJ excl. moms og vil efter forslaget pr. 1. januar 2002 være steget til 51 kr./GJ. Forhøjelsen indføres med 3,70 kr./GJ pr. 1. januar 1999, og 2 kr./GJ den 1. januar i hvert af årene 2000, 2001 og 2002, jf. § 8, stk. 9.

Afgiften af varme produceret ved affaldsforbrænding foreslås tilsvarende indført gradvist, således at den udgør 4,90 kr./GJ den 1. januar 1999, 7,60 kr. den 1. januar 2000, 10,20 kr. den 1. januar 2001 og endelig 12,90 kr./GJ den 1. januar 2002.

Til nr. 4

Registrerede virksomheder, der ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi, betaler afgift af varenes vægt efter standardsatser. Bestemmelsen i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, indeholder de vægtbaserede afgiftssatser. Disse foreslås forhøjet svarende til de ovenfor nævnte forhøjelser baseret på varenes brændværdi, jf. også overgangsbestemmelserne i § 8, stk. 11.

Til nr. 6, 7, 9 og 11

Forslaget er en konsekvens af indførelsen af afgift på varme produceret ved affaldsforbrænding. Det præciseres bla., at der ikke kan foretages fradrag i den afgiftspligtige mængde for andre varer end de varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-5, der tilføres en anden registreret virksomhed.

Til nr. 8 og 10

Den afgiftspligtige mængde opgøres efter forslaget som energiindholdet i den varme, der produceres i forbrændingsanlægget målt umiddelbart ved anlægget. Afgiftspligten omfatter såvel leverancer af varme til andre forbrugere som eget forbrug af varme produceret ved affaldsforbrænding. I afgiftssatserne er der korrigeret for en varmekoefficient af affald på 0,75. Dermed er det reelt energiindholdet i det indfyrede affald, der pålægges en afgift svarende til de foreslåede afgiftsstigninger på kul mv. Ved at indarbejde varmekoefficienten i afgiftssatserne bliver opgørelsen af den afgiftspligtige energimængde mere enkel. Fordele ved denne beregningsform er desuden, at der ikke er behov for standardsatser for energiindholdet i affald, der kan variere meget afhængigt af affaldets beskaffenhed. For varmeværker, der benytter andre brændsler end affald, opgøres den afgiftspligtige energimængde efter fradrag for energiindholdet i de andre brændsler. Den afgiftspligtige energimængde bliver her opgjort som leverancen af varme af værk fratrukket summen af energiindholdet i de andre brændsler ganget med hvert brændsels varmekoefficient. Benytter et værk således 1.000 l gasolie udover affaldet til at producere 100 GJ varme, er den afgiftspligtige energimængde 69,5 GJ, dvs.; $100\text{GJ} - 35,9\text{MJ}/1 \times$

$1.000 \times 0,85 = 69,5\text{GJ}$. For værker, der producerer både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde varme på samme måde som ovenfor, men der kan kun fradrages energiindhold i andre brændsler i det omfang disse brændsler ikke er medgået til produktionen af elektricitet. Andelen af brændsler, der ikke er medgået til produktionen af elektricitet, beregnes som følger: varmeandel =

energiindhold i varme

energiindhold i varme + energiindhold i elektricitet

For et værk, der producerer 100 GJ varme, benytter 1.000 l gasolie og har en varmeandel på 0,3 bliver den afgiftspligtige mængde nu 90,8 GJ, der er beregnet på følgende måde: $100\text{GJ} - 35,9\text{MJ}/1 \times 1.000 \times 0,85 \times 0,3 = 90,8\text{GJ}$.

Til nr. 12, 13 og 14

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne under § 1, nr. 3, 4 og 5.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 6

Til nr. 1

Ved lov nr. 444 af 10. juni 1997 blev der i energifgiftslovene indsat en bestemmelse om, at der ikke skal ske nedsættelse af tilbagebetalingen af afgift for en virksomheds eget forbrug af nyttiggjort varme til rumopvarmning eller fremstilling af varmt vand i sommerhalvåret. En tilsvarende bestemmelse foreslås indsat i kuldioksidafgiftsloven.

Til nr. 2 og 3

Elforbrugere, der indgår aftaler om direkte køb af elektricitet fra udenlandske virksomheder, skal foruden energifgift også betale CO₂-afgift af den modtagne elektricitet. Det foreslås derfor, at der gælder samme regler for disse forbrugeres betaling af CO₂-afgift som for deres betaling af elafgift.

Til § 7

Elektricitet er pålagt en særlig afgift efter svovlafgiftsloven i perioden indtil 31. december 1999. Den særlige afgift opkræves efter visse bestemmelser i elafgiftsloven. Som en konsekvens heraf foreslås det, at elforbrugernes indbetaling mv. af den særlige afgift foregår efter samme regler som i elafgiftsloven.

Til § 8

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1998. Det foreslås dog, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 3, da ændringerne ifølge denne paragraf først kan sættes i kraft samtidig med, at skatteministeren sætter lov nr. 443 af 10. juni i kraft, når EU-Kommissionens godkendelse af loven foreligger.

Forslaget om afgiftsfrihed for solceller skal notifi-

ceres over for EU-Kommissionen og godkendes af denne, og det foreslås derfor, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for disse bestemmelser. Efter forslaget skal afgiftsfriheden kun have gyldighed i 4 år fra ikrafttrædelsen.

Da de foreslåede afgiftsforhøjelser skal ske gradvist frem til år 2002, indeholder paragraffen desuden en række overgangsbestemmelser med afgiftssatserne for resten af 1998 og de følgende år.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 8 i lov nr. 1107 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagtemperatur	Ved 15°C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	212 øre/l	210,7 øre/l
2) Anden gas- og dieselolie	183 øre/l	181,9 øre/l
3) Let dieselolie	202 øre/l	200,8 øre/l
4) Fuelolie	206 øre/kg	—
5) Fyringstjære	186 øre/kg	—
6) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	212 øre/l	210,7 øre/l
7) Anden petroleum	183 øre/l	181,9 øre/l
8) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)	472 øre/l	468,0 øre/l
9) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)	407 øre/l	403,6 øre/l
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	469 øre/l	465,1 øre/l
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	404 øre/l	400,6 øre/l
12) Autogas (LPG)	143 øre/l	—
13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	259 øre/kg	—
14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	235 øre/kg	—
15) Smøreljer, hydraulikolier og lign.	214 øre/l	—
16) Karburatorvæske	407 øre/l	403,6 øre/l

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagtemperatur	ved 15o C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	212 øre pr. l	210,7 øre pr. l

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige energiafgiftslove

2) Anden gas- og dieselolie	149 øre pr. l	148,1 øre pr. l
3) Let dieselolie	202 øre pr. l	200,8 øre pr. l
4) Fuelolie	166 øre pr. kg	
5) Fyringstjære	150 øre pr. kg	
6) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	212 øre pr. l	210,7 øre pr. l
7) Anden petroleum	149 øre pr. l	148,0 øre pr. l
8) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)	402 øre pr. l	398,7 øre pr. l
9) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)	337 øre pr. l	334,2 øre pr. l
10) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	399 øre pr. l	395,7 øre pr. l
11) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l) udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur	334 øre pr. l	331,2 øre pr. l
12) Autogas (LPG)	143 øre pr. l	
13) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	259 øre/kg	
14) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	200 øre pr. kg	
15) Smøreolier, hydraulikolier o.l.	178 øre pr. l	
16) Karburatorvæske	337 øre pr. l	334,2 øre pr. l

Stk. 2-9. ---

2. § 9, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften godtgøres af

- 1) varer, der anvendes til jernbane- og færge-drift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer,
- 2) varer, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer, og
- 3) smøreolier, hydraulikolier og lign., hvor der første gang påfyldes hydrauliske grave- og læssemaskiner og andre hydrauliske motorredskaber mindst 100 l pr. enhed.«

§ 9.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Afgiften godtgøres af varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer. Afgiften godtgøres endvidere af smøreolier, hydraulikolier og lign, hvor der første gang påfyldes hydrauliske grave- og læssemaskiner og andre hydrauliske motorredskaber mindst 100 l pr. enhed.

Stk. 5-11. ---

3. I § 11, stk. 6, 3. pkt., og stk. 8, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«

4. I § 11, stk. 8, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«

5. I § 11, stk. 8, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«

§ 11. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 7. ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsæt-

tes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et eget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt. eller stk. 5.

Stk. 9-16. ---

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lov-bekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som ændret bl.a. ved lov nr. 443 af 10. juni 1997 og § 3 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 16 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør 39 øre pr. normal m³ (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ).«

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør 164 øre pr. normal m³ (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ).

Stk. 3-4. ---

2. I § 10, stk. 6, 3. pkt., stk. 8, 5. pkt., og stk. 10 ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

3. I § 10, stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

4. I § 10, stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

5. I § 10, stk. 10, indsættes to steder efter »stk. 6«: »og stk. 7«, og »164 øre« ændres til: »202 øre«.

§ 10. ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 7. ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. (m²) pr. må-

ned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Stk. 9. ---

Stk. 10. I det omfang den i stk. 6 omhandlede rumvarme eller den i stk. 8 omhandlede overskudsvarme i perioder af mindst én måneds varighed er nyttiggjort fra anlæg udelukkende baseret på naturgas, udgør nedsættelsen af tilbagebetalingen for periodens overskudsvarme fra disse anlæg dog kun den andel af afgiften på 8 kr. pr. m², jf. stk. 6, eller 42,5 kr. pr. GJ varme, henholdsvis 42,5 pct. af det samlede vederlag, som svarer til forholdet mellem afgiftssatsen fastsat i § 1, stk. 2, og 164 øre pr. Nm³.

Stk. 11-14. ---

§ 3

I lov nr. 443 af 10. juni 1997 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas (Afgiftsforhøjelser m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»1. I § 1, stk. 2, ændres »39 øre« til: »202 øre«.

1. I § 1, stk. 2, ændres »1 øre« til: »164 øre«.

2. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgiften svares i perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 2008 efter følgende satser, jf. dog stk. 5:

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	147 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	150 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2001.....	155 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2008.....	161 øre pr. Nm ³ «.

3. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For bygas, der udleveres fra eller forbruges i særlige bygasnet, der var etableret og i brug 1. januar 1997 og registreret efter § 3 i lov om afgift af naturgas og bygas, og for naturgas, der bruges til fremstilling af varme på H.C. Ørstedværket eller Svanemølleværket, udgør afgiften:

Bygas

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	25 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	28 øre pr. Nm ³

Naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket

I perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1999.....	53 øre pr. Nm ³
I perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2000.....	56 øre pr. Nm ³ «.

§ 2. ---

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Fra ikrafttrædelsen til den 31. december 2008 udgør afgiften 123 øre pr. Nm³, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. For bygas, der udleveres fra eller forbruges i særlige bygasnet, der var etableret og i brug 1. januar 1997 og registreret efter § 3 i lov om afgift af naturgas og bygas, og for naturgas, der bruges til fremstilling af varme på H.C. Ørstedværket eller Svanemølleværket, udgør afgiften:

Bygas

Fra ikrafttrædelse til 31. december 2000.....	1 øre/Nm ³
---	-----------------------

Naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket

Fra ikrafttrædelse til 31. december 1997.....	15 øre/Nm ³
1. januar 1998 til 31. december 2000.....	29 øre/Nm ³ «.

Stk. 6-10. ---

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 3. oktober 1996, som ændret

bl.a. ved lov nr. 1211 af 27. december 1996 og § 4 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 13 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra d, ændres »« til: »«,«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes som litra e:

»e. fremstilles på solcelle-anlæg med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, og som er tilsluttet el-installationen i boliger eller i anden ikke erhvervmæssigt benyttet bebyggelse. Det er en forudsætning for afgiftsfriheden, at elselskabet afregner solcelleproduceret elektricitet fra el-producenten og leveret elektricitet til elproducenten til samme pris pr. kWh, og at der ikke er tilsluttet el-installationen anden form for elproduktionsanlæg.«.

§ 2. Undtaget fra afgiften er elektricitet, som:

- a) fremstilles på produktionsanlæg, hvis kapacitet er mindre end 150 kWh,
- b) fremstilles og forbruges i tog, skibe, luftfartøjer eller andre transportmidler,
- c) fremstilles ved vindkraft, vandkraft, biogas eller anden vedvarende energi, og som forbruges af producenten,
- d) fremstilles på nødstrømsanlæg i tilfælde, hvor den normale elektricitetsforsyning svigter.

Stk. 2. ---

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgift svares af:

- 1) Den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet.
- 2) Den, der til eget brug fremstiller elektricitet.
- 3) Forbrugere, der har indgået aftale med en udenlandsk leverandør om direkte køb af elektricitet.«.

§ 3. Afgift svares af den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet.

Stk. 2. Afgift svares endvidere af den, der til eget brug fremstiller elektricitet.

4. I § 4, stk. 1, ændres »§ 3« til: »§ 3, nr. 1 eller 2«.

§ 4. Den, der skal svare afgift efter § 3, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. ---

5. I § 6, stk. 1, nr. 1, ændres »39,5 øre« til: »45,5 øre«, og »40,1 øre« ændres til: »46,1 øre«.

6. I § 6, stk. 1, nr. 2, ændres »46 øre« til: »52 øre«, og »46,6 øre« ændres til: »52,6 øre«.

§ 6. Afgiften svares efter følgende satser:

- 1) Af forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet: 39,5 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 40,1 øre pr. kWh.
- 2) Af anden elektricitet: 46 øre pr. kWh med tillæg af et elsparebidrag på 0,6 øre pr. kWh, i alt 46,6 øre pr. kWh.

Stk. 2. ---

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Elforbrugere omfattet af § 3, nr. 3, skal betale afgift i forbindelse med modtagelsen af elektricitet i henhold til aftalen om direkte køb fra udlandet. Forbrugeren skal, inden elleverancerne påbegyndes, anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen er gældende for 2 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte forbrugere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af de i månedens løb modtagne afgiftspligtige leverancer. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 3. De afgiftspligtige leverancer i en måned omfatter de leverancer, for hvilke der af den udenlandske virksomhed er udstedt fakturaer, herunder a conto-opkrævninger, til forbrugeren i den pågældende måned. Heri fradrages dog dennes forbrug af elektricitet i det omfang, hvor det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11.

Stk. 4. Afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 5. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbe-

gyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 6. Virksomheden skal føre et regnskab over de modtagne afgiftspligtige leverancer af elektricitet og forbruget i virksomheden af afgiftspligtig elektricitet, som kan danne grundlag for opgørelse af det i hver måned opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

Stk. 7. Bestemmelserne i lovens § 7, stk. 2, og §§ 12-14 a finder tilsvarende anvendelse.«

8. I § 11, stk. 4, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, 1. pkt., stk. 10, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 12, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 11, stk. 6, 1. pkt., og stk. 8, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

10. I § 11, stk. 8, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

11. I § 11, stk. 8, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

12. I § 11, stk. 8, 3. pkt., ændres »stk. 12« til: »stk. 13«, i stk. 11 ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«, og i stk. 13 ændres »stk. 12« til: »stk. 14«.

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Varmt brugsvand omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, samt opvarmning af rum, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet

til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

- 2) Opvarmning af rum i de anvendelser, som er nævnt i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt elektricitet anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet, og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 7. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering i og med fjerdingen.

- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 8 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov ned sættes.

Stk. 7. ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, jf. § 11, stk. 14, i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 9. ---

Stk. 10. For varm luft, der er opvarmet med elektricitet, som ikke er omfattet af stk. 3, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 11. Energiindholdet i den i stk. 9 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 9, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 9, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 12. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 7, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 13. Bestemmelsen i § 11, stk. 12, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 14. ---

13. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 14«.

§ 11 a. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

14. I § 15, stk. 1, indsættes efter »§ 8, stk. 1,« »§ 9 a, stk. 1, 2. pkt, stk. 2 eller 6,«.

§ 15. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

a) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen,

b) overtræder § 4, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 12, stk. 2, eller § 19, stk. 3.

Stk. 2-4. ---

§ 5

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovekændtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og § 19 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

- 1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer
- 2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer

4. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi for varerne nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-5, betales afgift af varenes vægt. Afgiften udgør:

1) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1	1.425 kr. pr. t
2) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2	1.675 kr. pr. t
3) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3	1.030 kr. pr. t
4) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4	1.990 kr. pr. t
5) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra a	1.460 kr. pr. t
6) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra b	1.920 kr. pr. t

5. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme, som nævnt under § 1, stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør:

1) For træaffald.....	170 kr. pr. t
2) For andet affald.....	110 kr. pr. t

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

1) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1	1.150 kr. pr. t
2) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2	1.350 kr. pr. t
3) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3	840 kr. pr. t
4) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4	1.615 kr. pr. t
5) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra a	1.185 kr. pr. t
6) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, litra b	1.555 kr. pr. t

Stk. 5. ---

6. I § 2, stk. 1, indsættes efter »afgiftspligtige varer,«: »herunder varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6,«.

7. I § 2, stk. 2, indsættes efter »afgiftspligtige va-

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »stk. 4«: »og 5«.

2. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) Varme produceret ved forbrænding af affald, der er omfattet af afgiftspligten i lov om afgift af affald og råstoffer.«

3. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør for:

51 kr. pr. gigajoule (GJ)
12 kr. 90 øre pr. gigajoule (GJ).«.

§ 1. Der betales afgift efter brændværdien, jf. dog stk. 4, i følgende varer:

1)-5) ---

Stk. 2. Afgiften udgør 41 kr. 30 øre pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. ---

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varenes faktiske brændværdi, betales afgift af varenes vægt.

Afgiften udgør:

1.150 kr. pr. t
1.350 kr. pr. t
840 kr. pr. t
1.615 kr. pr. t
1.185 kr. pr. t
1.555 kr. pr. t

rer«: »omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5,«.

§ 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 t.

Stk. 3. ---

8. I § 5 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For virksomheder og anlæg, der udelukkende producerer varme ved hjælp af forbrænding af affald, opgøres den afgiftspligtige mængde varme, som den mængde varme, der leveres af værk. For virksomheder og anlæg, der producerer varme ved hjælp af en kombination af forbrænding af affald og andre brændsler, opgøres den afgiftspligtige mængde varme først, som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i de andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler. Virksomheder og anlæg, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige mængde varme først, som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i eventuelle andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler og ganget med forholdet mellem på den ene side mængden af varme og på den anden side summen af mængden af varme og energiindholdet i elektriciteten. Varmekoefficienten udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Energiindhold i andre brændsler end affald opgøres efter § 7, stk. 1.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 5. ---

Stk. 2-6. ---

9. I § 6, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 3,«: »dog med undtagelse af varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6.«

10. I § 6, stk. 2, indsættes efter »§ 5, stk. 2«: »eller 3.«

§ 6. I den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 5, fradrages afgiftspligtige varer, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 3,
- 2) leveres til udlandet, og
- 3) fritages for afgift efter § 7.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8.

11. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »varer«: »omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5«.

§ 7. Fritaget for afgift er varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t

Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 2-5. ---

12. I § 8, stk. 5, 3. pkt., og stk. 7, 5. pkt., ændres »8 kr.« til: »10 kr.«.

13. I § 8, stk. 7, 1. pkt., ændres »42,5 kr.« til: »52,50 kr.«.

14. I § 8, stk. 7, 2. pkt., ændres »42,5 pct.« til: »47,5 pct.«.

§ 8. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 4, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 6. ---

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeløserancen.

For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der vil kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del at den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

Stk. 8-13. ---

15. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 5, stk. 3 og 4« til: »§ 5, stk. 4 og 5«.

§ 20. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 2, stk. 1, § 5, stk. 3 og 4, § 9, stk. 9, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 11, stk. 1, 2 eller 3, § 12, stk. 1, § 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.,

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1220 af 27. december 1996 og senest ved § 20 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september.«

§ 9. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes tilbagebetalingen med 7,5 kr. pr. GJ (gigajoule) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 7,5 pct. af det samlede vederlag for leverancen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for afgiftspligtige varer omfattet af § 7, stk. 3.

Stk. 6-19. ---

2. I § 11 indsættes som 2. pkt.:

»For varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, der indføres af elforbrugere omfattet af § 3, nr. 3, i lov om afgift af elektricitet, svares afgiften efter bestemmelserne i § 9 a i lov om afgift af elektricitet.«

§ 11. Ved indførsel fra steder uden for EF af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og nr. 9-13, svares afgift efter bestemmelserne i § 13 i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 13 i lov om afgift af naturgas og bygas.

3. I § 13, stk. 3, nr. 3, ændres »§§ 14 og 14 a« til: »§§ 9 a, 14 og 14 a«.

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

1)-2) ---

3) for de af § 2, stk. 1, nr. 8, omfattede varer bestemmelserne i §§ 14 og 14 a i lov om afgift af elektricitet og

4) ---

Stk. 4. ---

§ 7

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved § 34 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 6, indsættes efter »§§ 9,«: »9 a,«.

§ 34. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestemmelserne i §§ 2-5, 7, 8, stk. 1, §§ 9, 10 og 12-20 i lov om afgift af elektricitet finder tilsvarende anvendelse på den særlige afgift på elektricitet nævnt i stk. 2. I samme omfang, som elselskabers eget forbrug af elektricitet er fritaget for afgift efter § 5, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er der fritagelse for den særlige afgift på elektricitet, som er nævnt i stk. 4.

Skriftlig fremsættelse (2. juni 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige energiafgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

(Lovforslag nr. L 107).

Nærværende lovforslag er en fortsættelse af regeringens målsætning om i højere grad at tilgodese miljøhensyn gennem skatte- og afgiftspolitikken ved en større brug af bla. grønne afgifter. Grønne afgifter på energi og motorbrændstof mv. har stor betydning for realiseringen af regeringens miljøpolitik. Skift i skattestrukturen væk fra skat på arbejdsindkomst og opsparing henimod skat på miljøbelastende forbrug er et vigtigt element i regeringens politik.

Samtidig skal lovforslaget ses som et led i regeringens stramning af finanspolitikken med henblik på i den aktuelle situation at reducere væksten i det private forbrug.

Med forslaget forhøjes afgifterne på energi til opvarmning, elektricitet og benzin gradvist i perioden fra 1. juli 1998 til 1. januar 2002. De foreslåede afgiftsforhøjelser modvirker den reale udhuling af afgiftssatserne som følge af de almin-

delige pris- og lønstigninger. Som en konsekvens af forhøjelserne af energiafgifterne foreslås en afgift på varme produceret ved affaldsforbrænding indført. Denne afgift bevirker, at affaldsvarme ikke opnår en afgiftsmæssig fordel i forhold til de alternative brændsler, hvis afgifter foreslås forhøjet.

Endelig foreslås tre mindre tilpasninger af energiafgiftslovene. For det første foreslås en afgiftsfritagelse for brændstof anvendt til afprøvning af skibsmotorer. For det andet foreslås det som et led i tilpasningen til de liberaliserede forhold på elmarkedet, at der indføres afgiftspligt for de forbrugere, der indgår aftaler om direkte køb fra udenlandske virksomheder. For det tredje foreslås det med henblik på at støtte anvendelsen af mindre solcelle-anlæg, at der indføres mulighed for i en 4-årig periode at opgøre betaling af elafgift netto, som forskellen mellem elektricitet modtaget fra nettet og elektricitet leveret fra solceller til nettet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.